

RUNDOLOGIEN

A group of children are celebrating outdoors, holding Danish flags and surrounded by colorful confetti. The scene is festive and joyful.

50

1966 RUNDHØJSKOLEN 2016

NR. 16
sommer 2016

RUNDHØJSKOLEN
ESAA- og idrætsskole

INDHOLD

- 4** En skole bliver født
- 6** De startede fire lærere og en skoleinspektør
- 8** Rundhøjskolen anno 2016
- 10** Er bevægelse lig med høj puls?
- 12** Sådan foregik eksperimentet
- 14** 20 ekstra øjne så på
- 15** Klasselokale vs. undervisningsrum
- 18** Den Store (obligatoriske) Projekt opgave
- 20** Skolens elever jazzede med bigband
- 22** Skolekoret genfødt på ny
- 22** Legepatruljen kickstarter legene
- 24** Rundhøjskolens fagfestival for de yngste
- 28** Vejledningens foranderlighed
- 34** Rundhøjskolens fester
- 40** Helge og Jens har IKKE været på Bornholm sammen
- 46** Mio, min Mio + Skolepatruljen før og nu
- 48** Hellere grim end kedelig
- 50** Gode minder
- 52** Læring kræver bevægelse
- 56** Lukningstrusler
- 58** Forældreopbakningen har altid været enorm
- 60** Velgørenhedsløb + Pengeuge
- 62** Sidste skoledag

Rundologien - Rundhøjskolens blad

Nr. 16 - sommer 2016

Ansvarshavende redaktør: Mogens Toustrup

Redaktion: Skolens ledelse og Morten Rørbæk Brøndum

Layout: Morten Rørbæk Brøndum

Trykt hos Grafisk Service

Oplag: 1300

Rundhøjskolen, Holmevej 200, 8270 Højbjerg, Tlf. 8713 8550,
Mail: run@mbu.aarhus.dk, Hjemmeside: www.rundhoejskolen.dk

Kære læser

Den 8. oktober 2016 er det 50 år siden, at Rundhøjskolen blev officielt indviet. Det fejrer vi blandt andet med denne jubilæumsudgave af vores skoleblad, Rundologien.

Vi tegner et billede af Rundhøjskolen anno 2016, men skuer også bagud, for man skal som bekendt kende sin historie for at forstå sig selv.

I bladet her kan du for eksempel læse lærer Helge Sørensens sjove tilbageblik sammen med en af hans tidligere elever – og uddannelsesvejleder Hans Peter Mehlsens historiske og nostalgiske tilbageblik på både vejledning og Rundhøjskolens udvikling.

Du får også en forklaring på, hvorfor klasselokalerne langt hen ad vejen ser lige sådan ud i dag, som de gjorde for 50 år siden – ikke bare på Rundhøjskolen, men på de fleste danske folkeskoler. Desuden kan du læse et bud på, hvad der kan eller bør ske med indretningen i de kommende år.

Selvfølger er der også fotos og omtaler af nye begivenheder på skolen. Du kan blandt andet læse om niendeklassernes projektopgave, om skolens læse-/skrivefestival og vores seneste fester.

Rundhøjskolen har altid været kendt for sit fællesskab, høje humør og sin imødekommenhed. Faglighed, trivsel

og fællesskab er vores værdier. Det fornemmer de fleste, når de kommer på skolen – og det gennemsyrrer også dette jubilæumsnummer.

Rigtig god læselyst og stort tillykke med Rundhøjskolen til os alle!

Mogens Toustrup
Skoleleder

Jyllands Alle

Holmevej

Holme Byvej

En skole bliver født

Omkring 1950: Under besættelsen 1940-1945 bliver der ikke bygget mange nye boliger. På grund af mange tilflyttere fra oplandet er behovet for nye boliger derfor stort efter krigens slutning, og Holme-Tranbjerg Kommune udskriver konkurrence om bebyggelsen af Rundhøj-arealerne mellem Holmevej og sognegrænsen mod Viby. Her ligger Rundhøjgården, som kan følges tilbage til 1784. Gården rives ned i slutningen af 1950'erne.

1960: Planen for området er klar, og jordarbejdet og kloakeringen begynder: Nu skal der opføres lejligheder i tre-etagers ejendomme. Sognerådet i Holme-Tranbjerg Kommune beslutter samtidig at opføre en skole til det kommende børnerige kvarter. Navnet bliver Rundhøjskolen.

1964: Skoleinspektør Peter Pedersen og fire lærere flytter sammen med 150 elever fra 1. til 4. klasse ind i en halvfyrdig skole, som endnu kun består af hovedfløjen, gymnastiksalen og en stump skolegård. For 1. klassernes vedkommende er det starten på skolegangen, for 2., 3. og 4. klasse er der tale om en overflytning fra Holme Skole, som trænger til aflastning.

1965-1968: På grund af mangel på håndværkere rammes området af byggestop. Rundhøjskolen, som er nogenlunde færdig, står halvtom og kan derfor huse dele af det nystartede Viby Amtsgymnasium, mens opførelsen af gymnasiets lokaler på Søndervangs Allé 65 står på.

1965: Enorm opbakning fra forældreside til skolen – Forældre- og Lærerforeningen (FOLF) holder stiftende generalforsamling 25. marts.

1966: To år efter, at skolen er taget i brug, melder håndværkerne skolen helt klar. Rundhøjskolen indvies officielt 8. oktober 1966.

Foto: Sylvest Jensen Luftfoto (1946-1969) og Det Kongelige Bibliotek
Kilder: Rundhøjskolen 1966-1991, aarhuswiki.dk og www.8270lokalhistorie.dk

De startede **4** lærere og **1** skole- inspektør

Vi fejrer Rundhøjskolens 50 års jubilæum i år, men faktisk har skolen hele 52 år på bagen. Rundhøjskolen havde nemlig allerede været i brug i to år, da den i oktober 1966 blev officielt indviet.

Mens endnu kun skolens hovedfløj (sidefløjene manglede stadig) og gym-

Herover: Rundhøjskolens personale i 1964. Fra venstre ses Torben Maintz Andersen, Hans Jakobsen, Karen Lyng, Anne Brændgaard og skoleinspektør Peder Pedersen.

Til højre: Rundhøjskolens personale ved starten af skoleåret 2015/2016 – lærere, pædagoger, specialpædagoger, ledelse og teknisk/administrativt personale i skøn forening.

nastiksalen var klar, bød fire lærere, skoleinspektøren og skolekommissionens formand, pastor Pilgaard, den 10. august 1964 velkommen til de første elever: To 1. klasser, en 2. klasse, to 3. klasser og en 4. klasse. Hovedfløjen var dog alligevel heller ikke helt på plads, så de forventningsfulde elever og deres forældre blev

sendt hjem igen – med besked om at komme igen om en uge, fordi byggeriet ikke var færdigt til tiden.

Sådan berettede daværende skoleinspektør Peter Pedersen i jubilæumsskriftet, da Rundhøjskolens rundede de første 25 år. Her fortalte han også, hvordan der til at begynde med in-

gen pedel, viceinspektør eller skolesekretær var, så "inspektøren måtte selv sørge for tavlekridt, toilettejpapir og alt det andet nødvendige. Og på kontoret var der en skrivemaskine og en spritduplikator til rådighed! Hvordan mon det ville gå i dag?" spurgte Peter Pedersen i 1991.

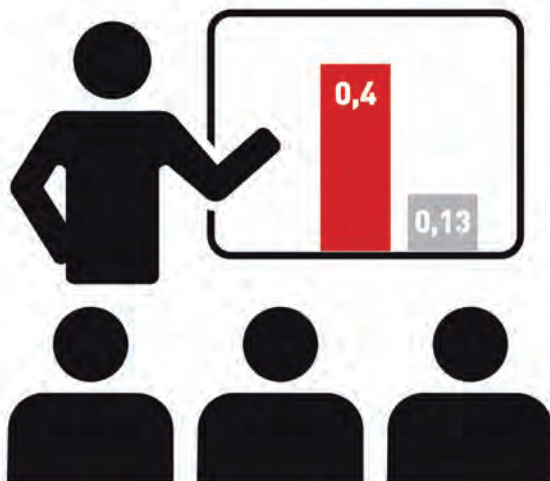
HVOR MAN TRIVES, LÆRER MAN

Idrætsskole siden 2010

60
MINUTTER

med idræt og bevægelse hver dag

UNDERVISNINGSEFFEKT +0,4

Rundhøjskolen løfter sine elever 0,4 %-point højere i karakter, end man skulle forvente ud fra forældrenes baggrund
Gennemsnittet i kommunen er +0,13

527 ELEVER

0.-9. klasse

299

Elitesports-
elever (ESAA)

104

10. klasse

63

28

Specialkl.

33

HØJ FORÆLDRE-TILFREDSHED

90,5 %

76,5 %

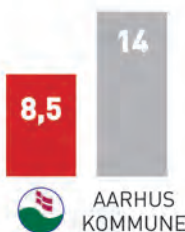
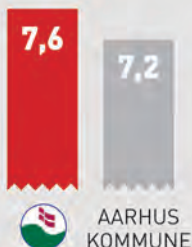
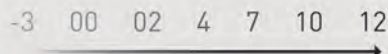
AARHUS
KOMMUNE

Ni ud af ti forældre er tilfredse eller meget tilfredse med skolen samlet set

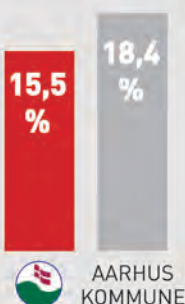

KARAKTER- GENNEMSNIT

ved 9. klassernes prøver i 2015

ELEVER MED DANSK SOM ANDETSPROG I 0.-9. KL.

RUNDHØJSKOLEN
ESAA- og idrætsskole

Rundhøjskolen anno 2016

Trods sine 50 år er Rundhøjskolen i sit livs form. Undervisningseffekten er blandt de bedste i Aarhus, elevernes karakterer ved 9. klassernes prøver ligger over kommune-gennemsnittet, og forældretilfredsheden er høj.

Undervisningseffekten viser, hvordan eleverne på en given skole klarer sig sammenlignet med, hvordan man skulle forvente, at de ville klare sig ud fra forældrenes baggrund. Er undervisningseffekten for eksempel +0,2, har skolen løftet eleverne 0,2 karakterpoint højere end forventet. På Rundhøjskolen er undervisningseffekten ifølge Kvalitetsrapport 2015 opgjort til +0,4. Til sammenligning var den gennemsnitlige effekt i Aarhus Kommune i samme periode +0,13.

Også forældrenes tilfredshed med Rundhøjskolen er høj. Faktisk svarede hele 90,5 procent af forældrene i en undersøgelse i efteråret 2015, at de er 'tilfredse' eller 'meget tilfredse' med skolen samlet set. Gennemsnittet for alle skoler i kommunen var på samme tidspunkt 75 procent.

Hvad siger De? Bevægelse i undervisningen og fleksible undervisningslokaler?

Der er sket meget med folkeskolens undervisningsform i Rundhøjskolens levetid. Nu hører leg og særligt bevægelse ikke længere kun frikvartererne til. Begge dele indgår i dag som en vigtig del af lærernes værktøjskasse i undervisningen. Ikke fordi børn bliver mere intelligente af leg og bevægelse, men de lærer mere, fordi aktiviteterne skaber trivsel og gode betingelser for at lære.

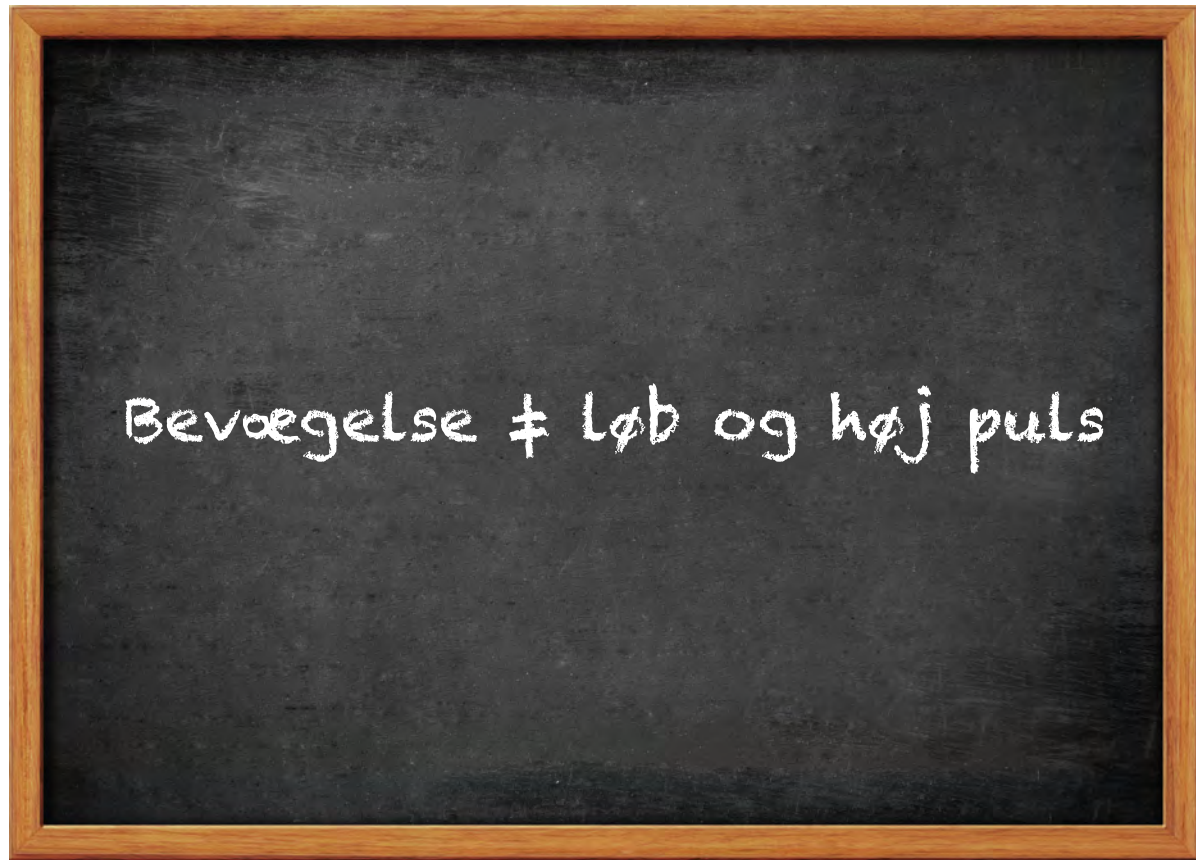
Det var netop én af grundene til, at Rundhøjskolen allerede i 2010 blev idrætsskole – og indførte en times daglig idræt og bevægelse for eleverne. Og selvfølgelig også en væsentlig årsag til, at alle landets folkeskoler fulgte trop nogle år senere, da folkeskolereformen af 2013 pålagde dem at sørge for 45 minutters bevægelse hver dag i gennemsnit.

På Rundhøjskolen er det en stående joke, at en gæst efter at have set en flok elever løbe frem og tilbage på gangen forundret spørger skolelederen, om de godt må det. "Nej, de skal," lød svaret.

Men er bevægelse i undervisningen altid lig med løb og høj puls? Ikke nødvendigvis. På de følgende sider kan du læse om et eksperiment, som to klasser har foretaget med deres dansk lærere. Her har de arbejdet med bevægelse som kontrast til det at sidde stille på samme stol i en time – i et undervisningsrum indrettet til formålet.

For mens idræt og bevægelse har været et af de senere års nøgleord, bliver indretningen af skolens undervisningslokaler måske det næste? I hvert fald mener en cand. pæd.pæd. og lektor på læreruddannelsen, at skolerne generelt kunne skabe bedre undervisning, hvis de i højere grad udfordrede sig selv på indretningen. Læs hendes forklaring på side 15.

Mange elever lærer bedre, hvis bevægelse indgår i undervisningen. Men behøver de løbe ned ad gangene eller kravle på bordene – og kan bevægelsen foregå i klasselokalet? Det har femteklasserne undersøgt med deres dansk lærere.

Af Morten Rørbæk Brøndum

Hvem havde troet, at en idrætsskole som Rundhøjskolen ville sige, at bevægelse i undervisningen ikke altid behøver at handle om løb og høj puls? Nej, vel? Det er ikke desto mindre udgangspunktet for det miniekperiment, som eleverne i 5.A og 5.B deltog i først på året.

Sammen med klasselærerne Marie Dich Helbo og Anders Juul var skolens to femteklasser i januar på besøg på VIA Læreruddannelsen i det gamle Ceres-område i Aarhus.

"Mange, deriblandt os selv, er tilbøjelige til at forbinde bevægelse i undervisningen med løb og høj puls, men

bevægelse kan sagtens være noget andet. Og det var lige præcis dét "noget andet", vi ville undersøge," forklarer Anders og fortsætter:

"På VIA er der plads til og mulighed for at eksperimentere med de fysiske rammer. Vi var derfor taget derned for at se, hvordan vi via bevægelse i klasselokalet kan hjælpe eleverne til at lære det, vi har sat som mål med undervisningen. På fagsprog vil man sige, at vi beskæftigede os med *målstyret bevægelse i undervisningen*."

Miks af undervisningsformer får flere 'med'

Via eksperimentet fik Anders og Marie bekræftet, at man godt kan arbejde med bevægelse i en ganske almind-

elig dansktime, uden at eleverne skal kravle på bordene eller løbe ned ad gangene.

"Bevægelse kan også handle om at skabe nogle forløb i en undervisnings-time, hvor man fysisk flytter sig fra én opgave til en anden i et klasselokalet," fortæller Marie. "På VIA havde vi skabt fem stationer med hver sin opgave, og eleverne skulle parvis bevæge sig rundt mellem stationerne og løse opgaverne sammen. Og vi kunne både se, høre og mærke, at dén undervisningsform havde en anden effekt, end almindelig tavleundervisning ville have haft. Vi fik simpelthen eleverne motiveret på en anden måde."

... fortsætter ...

... fortsat ...

Anders uddyber: "Vi lærer alle på forskellige måder. Nogle elever lærer og forstår nemmere, når de selv bliver aktiveret, end når de sidder og lytter til en lærer ved en tavle. Derfor handler det som underviser om at mikse undervisningsformerne, fordi man så kommer til at favne flere elever."

Når eleverne selv tager ansvar

Eleverne havde i øvelsen på VIA fem minutter til at løse opgaven på hver enkelt station – og efterfølgende to minutter til at gennemgå svarene i forhold til facitlisten.

"Vi kunne se, at det var et overskueligt tidsrum, som var med til at motivere eleverne. De påtog sig en større del af ansvaret for egen læring, fordi de selv skulle holde øje med tiden og sørge for at nå den enkelte opgave, inden de skulle videre til den næste station," fortæller Marie.

Hurtig indretning med borde og skillevægge på hjul

"Det er helt sikkert ikke sidste gang, vi vil undervise på denne form. Opgaveorienteringen og bevægelsen i undervisningen var med til at fastholde elevernes koncentration. På VIA kunne vi hurtigt indrette klasselokalet til formålet, fordi man hér har borde og skillevægge på hjul. Der er vi ikke helt endnu her på skolen, men vi vil godt kunne gentage et lignende forløb alligevel – det kræver nok bare lidt mere planlægning," siger Marie og tilføjer, at eleverne også var glade for undervisningsformen:

"Én af dem sagde, at hun forud for eksperimentet havde syntes, at setuppet med fem stationer og fem minutter hvert sted lød vildt kaotisk. Det syntes hun ikke, det havde været. Og en af drengene gav udtryk for, at han havde lært mere på den ene time end flere af de tidligere timer tilsammen."

Sådan foregik det

**Fem opgavestationer med hver deres opgave.
Fem minutter til at løse hver opgave og to
minutter til at gennemgå svarene.**

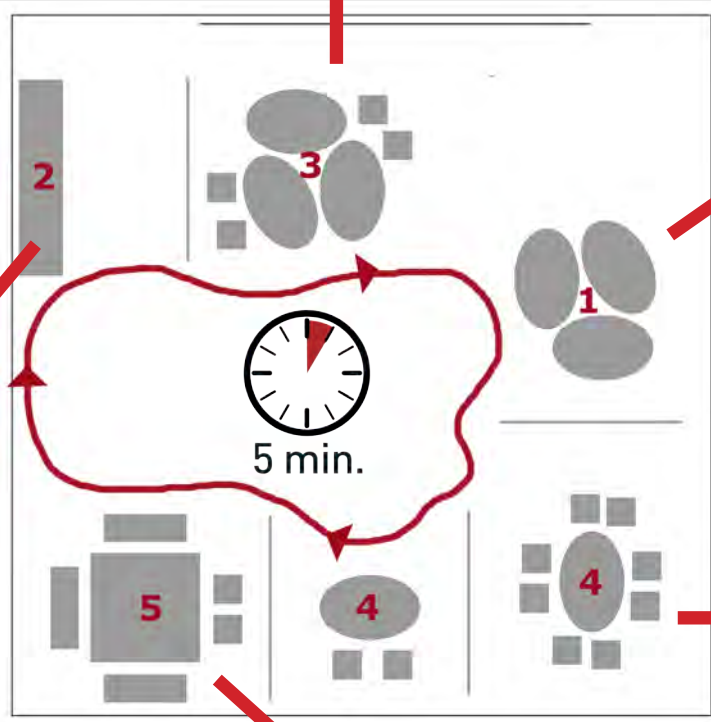
Efter ankomst til VIA's Campus Aarhus C og en kort introduktion startede øvelsen, som handlede om tydelige læringsmål og bevægelse i undervisningen. Elevernes læringsmål var: "Jeg kan sætte komma ved hjælp af ordklasserne substantiv, verbum, adjektiv, pronomen og konjunktion".

Eleverne var på forhånd sat sammen to og to, og de forskellige par blev nu fordelt over fem stationer, som var indrettet i det fleksible klasserum. På hver station lå en opgave relateret til en af de fem ordklasser, som eleverne fik fem minutter til at løse. Eksempelvis skulle eleverne ved

stationen med verber (udsagnsord) finde det rigtige ord i sammenhængen og mime det til makkeren (for eksempel ordet hoppe). På tavlen kunne eleverne følge et stopur, og når tiden var gået, fik parrene yderligere to minutter til at gennemgå hinandens svar. Herefter skiftede alle station, hvor en ny opgave om en anden ordklasse ventede.

Eleverne skulle efterfølgende forholde sig til læringsmålet, som de havde fået præsenteret forud for øvelsen: Kunne de huske målet, og hvad var deres forståelse af egen læring? –mb

Rundologien fortalte i sidste nummer om Anders og Marie, der som en del af kompetenceudviklingsprojektet Professionelle Læringsfællesskaber ligesom andre lærere på Rundhøjsskolen arbejder med lesson studies. Det er metode til at udvikle egen undervisning gennem kollegial, faglig sparring.

Professionelle læringsfællesskaber – som drivkraft for elevernes læring og trivsel

Rundhøjsskolen er med i et tværfagligt kompetenceudviklingsprojekt, som handler om at udvikle professionelle læringsfællesskaber på skolerne. Hovedtanken er, at eleverne vil lære mere og trives bedre, når lærere, pædagoger og ledere professioniserer deres samarbejde.

Udviklingsprojektet består overordnet af tre kompetenceudviklingsforløb for ledere og medarbejdere på 37 folkeskoler i Aarhus og Randers. Hertil kommer vidensregiser til Ontario i foråret 2015 var skolens ledelse og de tre læringsvejleders afsted. I foråret 2016 sender Rundhøjsskolen endnu tre medarbejdere til Canada.

Personalet skal som led i kompetenceudviklingsprojektet arbejde med at sætte præcise, tydelige og forståelige læringsmål for eleverne, hvilket blandt andet foregår i lesson studies, hvor lærerne systematisk undersøger deres måde at undervise på via kollegial faglig sparring med fælles planlægning, udførelse og observation af lektionerne.

A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til Almene Formål har bevilliget 11.390.000 kroner til udviklingsprojektet.

Læs mere på professionellelæringsfællesskaber.dk.

Anders Juul og Marie Dich Heibø har sammen gennemført en dansksektion og defineret læringsmål for eleverne. Efterfølgende har Marie observeret Anders' måde at præsentere og evaluere læringsmålene på i 5.A og 5.B, og nu giver hun ham feedback. Senere bytter de roller.

“Jeg synes, det er en spændende måde at udvikle sin egen undervisningspraksis på.”

Skolens lærere arbejder parvis sammen om at blive bedre til at sætte tydelige læringsmål for eleverne

Af Morten Rørbaek Brøndum

Nu sidder Anders og Marie og gennemgår Marias observationer af Anders' måde at arbejde med læringsmål – både i præsentationen af en avis i klassen og i den efterfølgende evaluering sammen med eleverne.

“Man er så optaget af at få alle med, at man let kommer til at træde i den fælde, hvor man fokuserer for meget på udfordringerne og for lidt på det, der lykkes,” siger Anders, efter at Marie har givet feedback på hans evaluering med eleverne i klassen.

Fra kompetencemål til læringsmål Anders og Marias fokus for timen var at blive kloge på, hvordan de som danskere kan sætte nogle tydelige læringsmål for eleverne. ... fortsætter side 18 ...

Lærerne sparrer om læringsmål

Professionelle læringsfællesskaber (PLF)

16

17

20 ekstra øjne så på

Lærerne på Rundhøjsskolen udvikler deres måde at undervise på gennem lesson studies, som blandt andet handler om at få et par ekstra øjne på ens egen undervisning. I forbindelse med eksperimentet med 5. klasserne fik Marie hele 20 ekstra øjne på sin time i klassen.

Måske læste du i sidste udgave af Rundologien om Anders og Marie, der ligesom andre lærere på Rundhøjsskolen arbejder med lesson studies som en del af kompetenceudviklingsprojektet Professionelle Læringsfællesskaber? Lesson studies er en metode til at udvikle egen undervisning gennem kollegial, faglig sparring, og i sidste nummer fortalte vi, hvordan Marie havde observeret Anders' undervisning og efterfølgende gav ham feedback.

I forbindelse med eksperimentet på VIA's Campus C gentog de to lærere øvelsen – bare omvendt, så det var

Anders, der observerede Marias undervisning.

Lærerstuderende på sidelinjen

Faktisk var Anders ikke den eneste, der fulgte med. Underviser på VIA Ella Jørgensen og et hold lærerstuderende sad med på sidelinjen, mens Marie introducerede opgaven for eleverne og til sidst samlede op på opgaven. De sad der også, mens eleverne løste opgaverne. Her havde de lærerstuderende af Anders og Marie fået til opgave at observere, hvordan opgaverne fungerede på de enkelte stationer, og hvordan eksperimentet forløb overordnet set.

“Både Anders, Ella og de lærerstuderende havde rigtig mange gode observationer – både i forhold til min måde at handle på og i forhold til setuppet med stationer og opgaver,” fortæller Marie. “For eksempel foreslog nogle af de studerende, at vi i tilrettelæggelsen af opgaverne var mere opmærksomme på at skabe opgaver, som begge elever skulle løse, når de gik rundt parvis. Flere havde observeret, at den fagligt stærkeste elev tit tog teten, og at det så kunne være svært at vurdere den anden elevs læring.” –mb

Klasselokale vs. undervisningsrum

Klasselokalerne ser stort set lige sådan ud i dag, som de gjorde for 50 år siden. Men måske er der forandringer på vej?

Af Morten Rørbæk Brøndum

Lærernes podier er væk, kridttavlerne er skiftet ud med smartboards, og elevernes borde står måske ikke alle sammen altid vendt mod tavlen eller smartboardet. Ellers ser klasselokalerne på Rundhøjskolen stort set lige sådan ud i 2016, som da skolen

blev officielt indviet i 1966. Og det er ærgerligt, siger Ella Jørgensen, cand. pæd.pæd. og lektor på VIA University College.

Ella Jørgensen har beskæftiget sig med indretning af klasselokaler igennem flere år. Hun mener, at skolerne generelt kunne skabe bedre undervisning, hvis de i højere grad udfordrede sig selv på indretningen. For det er ikke kun på Rundhøjskolen, at indretningen er traditionel:

”Lærere vælger ofte det sikre og gentager den undervisning, de selv har deltaget i – i deres egen skoletid, på gymnasiet og på læreruddannelsen. Og selvom vi på læreruddannelsen bruger en del tid på klasserummet i undervisningssituationen, kommer de studerende ofte tilbage fra praktik på skolerne uden rigtigt at have udfordret

indretningen af klasserummet. De studerende fortæller, at på skolerne tager andre ting over og bliver vigtigere – og at det kan blive for kaotisk for eleverne, hvis tingene ikke foregår, som de plejer. Desuden afholder lærerpraktikanterne sig fra at lave det hele om i klassen, fordi de andre lærere jo også skal bruge lokalet,” forklarer Ella Jørgensen i en artikel i Liv i skolen nr. 1/2012.

Nye vinde

Ella Jørgensen skimter alligevel lys forude. Hun fornemmer for det første lydhørhed og interesse for at eksperimentere og udfordre måden, hvorpå den danske folkeskole fysisk indretter lokalerne på.

... fortsætter ...

På det nyindrettede Campus C på Ceres-grunden i Aarhus, hvor læreruddannelsen er flyttet til, har Ella Jørgensen (til højre på billedet) indrettet et klasselaboratorium, som kan bruges som eksperimenterende lokale og øvebane. Her kan alt flyttes, gulvet kan ryddes, og bordene på hjul kan bruges både stående og siddende.

... fortsat ...

"For det andet vi også blevet skarpere på, hvad der virker. I det ideelle undervisningsrum skal der både være mulighed for at stå og sidde – at bevæge sig på flere planer og holde kroppen i gang. Stole skal kunne stables, så gulvet kan ryddes. Der skal være hjul under bordene frem for under stolene. Alle tasker og jakker skal kunne pakkes væk, så der reelt kan flyttes møbler under en lektion," forklarer Ella Jørgensen.

Slut med klasselokalet?

Ella Jørgensen bruger bevidst ordet *undervisningsrum* i stedet for *klas-*

selokale. Hun mener, at en del klasselokaler med fordel kunne indrettes som faglokaler; sproglaboratorium, dansk medielokale, matematiklaboratorium, hvor eleverne flytter sig fra lokale til lokale alt efter, hvilket fag de skal undervises i – ligesom eleverne allerede i dag gør, når de for eksempel skal have fysik-kemi-timer.

En anden mulighed er den engelske model: "I England har vi set eksempler på, at undervisningsrummene tilhører lærerne. For nogle år siden var jeg på studiebesøg på en skole i London med mine lærerstuderende. Her så vi, at eleverne kom til undervisning hos læreren og skiftede lokale efter,

hvilken lærer de skulle undervises af. Læreren havde indrettet hver en krog i lokalet til planlagte læringsaktiviteter, som hun rutineret guidede eleverne rundt i. Væggene var tematisk opdelt med gløser, bøjninger og sprogøvetavler i den ene ende, naturfagligt emne på en anden væg og en række elevprodukter med kommentarer i sirlig orden. Klasseundervisning var der meget lidt af. De blev instrueret i grupper og vidste præcist, hvad de dernæst skulle arbejde videre med og hvordan. Alle materialer blev behandlet med omhu og lagt sirligt på plads. Det var jo lærerens," forklarer Ella Jørgensen i førnævnte artikel.

Ella Jørgensen mener, at en del klasselokaler med fordel kunne erstattes af faglokaler; sproglaboratorium, dansk medielokale, matematiklaboratorium, hvor eleverne flytter sig fra lokale til lokale alt efter, hvilket fag de skal undervises i – ligesom eleverne allerede i dag gør, når de for eksempel skal have fysik-kemi-timer.

En kamp at erobre lokalet tilbage

Ifølge VIA-lektoren står denne engelske undervisningspraksis i kontrast med den danske, hvor klassen har en "hjemklasse".

"Lokalet tilhører på en måde eleverne både i pauserne og i timerne, og det kan være svært at skaffe sig "plads til" undervisning. Lærerne skal faktisk i hver eneste lektion erobre rummet tilbage fra eleverne, efter at de har haft fuld dispositionsret over rummet i pausen til mere sociale aktiviteter. Det kan både være en fysisk proces at få ryddet borde, få eleverne til at sætte sig på pladserne og få fundet de rette ting frem til undervisningen

samt en psykisk proces hos eleverne at få rettet opmærksomheden mod læreren og en fælles sag," siger Ella Jørgensen.

Om klasselokalerne er blevet til undervisningslokaler om ti, 20 eller 50 år, ved vi af gode grunde ikke. Men noget tyder på, at der – også hér – er forandringer på vej. På det nyindrettede Campus C på Ceres-grunden i Aarhus, hvor læreruddannelsen er flyttet til, har hun indrettet et klasselaboratorium, som kan bruges som eksperimenterende lokale og øvebane. Her kan alt flyttes, gulvet kan ryddes, og bordene på hjul kan bruges både stående og siddende.

"Ved at få kropslig erfaring med, hvordan undervisningsrum også kan indrettes, er der en chance for, at flere tør at springe ud i gode indretninger af fremtidens klasserum," siger Ella Jørgensen og fastholder, at ændringer er på vej.

Der refereres til og indgår citater fra Ella Jørgensens artikel "Fra scene til arena" i Forsøgsskoleprojektet, Liv i skolen 1/2012, VIA University College.

obligatoriske

Den Store Projektopgave

Elever i 9. klasse skal som en del af undervisningen udarbejde en projektopgave. Nanna og Lina fra 9.ED valgte at skrive om frihed.

Af Morten Rørbæk Brøndum

”Eleverne skal kort og godt vise, at de kan fordybe sig og belyse og præsentere et emne.”

Pernille Søborg, lærer på Rundhøjskolen, har læst og bedømt mange projektopgaver gennem årene. Ikke bare i 9. klasse, men også på lavere klassetrin, hvor man også, gerne en gang om året, arbejder med projektopgaver.

”Det at arbejde med projektopgaver er for langt de fleste elever på Rundhøjskolen ikke noget nyt, når de kommer i 9. klasse og bliver mødt af en obligatorisk én af slagsen. Derfor kan opgaven alligevel godt give nogle elever sved på panden, fordi den trods alt er lidt mere officiel: Projektopgaven er den første prøve, eleverne støder på i deres folkeskoletid. Det er en opgave, der kræver fordybelse og ender ud med en karakter og en udtalelse. Eleverne kan dog selv vælge, om de vil have karakter og udtalelse ført på deres eksamens-

bevis, men det råder vi dem altid til,” forklarer Pernille.

Hun uddyber det sidste med, at eftersom alle 9. klasse-elever laver en projektopgave, vil det andre læsere af elevernes eksamensbevis, hvis opgaven *ikke* figurerer på eksamensbeviset.

”Desuden kan en elev godt få en karakter, han eller hun kunne ønske sig bedre, men til gengæld en udtalelse, der siger spar to, fordi den er positiv i forhold til elevens indsats.”

Kunsten af formidle

At arbejde med projektopgaver giver ifølge Pernille eleverne en god forståelse for, at tilegnelse af viden er én ting, formidling en anden.

”Uanset om eleverne efter folkeskolen vælger en erhvervsrettet eller en gymnasial uddannelse, er der som regel en forventning om, at man kan formidle dét, man har lært,” siger Pernille.

Eleverne får ofte hovedemnet at vide cirka en måned inden selve projektugen. Derefter skal eleverne vælge underemne, finde materialer og tilpasse sig viden om deres underemne.

”Problemformuleringen volder ofte eleverne en del vanskeligheder, men når den er godkendt af læreren, er det med at komme i gang. Projektet er tværfagligt, og der bruges arbejdstilgange fra flere af skolens fag.

Løbende får eleverne vejledning af en af klassens lærere,” forklarer Pernille.

I løbet af projektugen arbejder eleverne – alene eller i grupper – med deres problemstilling, arbejdsspørgsmål og produkt. Produktet kan være en dokumentarfilm, en collage, en skulptur, model eller lignende, som de selv har udformet, og som bliver brugt til at understøtte emnet under fremlæggelsen uden efter.

Nanna og Lina i 9.ED valgte at lave projektopgaven sammen. De havde efterlyst gode ideer til emner blandt familie og venner og syntes, at Linas brors forslag om ’frihed’ var en god idé. I deres opgave sammenligner de derfor frihedsformerne i Danmark og USA.

Et godt råd til andre

”Ud over at vi er blevet meget klogere på emnet, har vi lært at arbejde med en større opgave. Det, tror vi, kommer os til gode, når vi kommer på gymnasiet,” forklarer Lina og Nanna, som gerne giver et godt råd til andre elever, der skal lave en projektopgave:

”Start i god tid. Det er bedre at være færdig i god tid end ikke at nå alt det, man har planlagt.”

Pigerne kom nemlig selv i tidsnød:

”Vi havde valgt at lave et ret stort produkt. Vores produkt var en model af et samfund. Selve pladen, som

Nanna og Lina fra 9.ED valgte emnet frihed i deres fælles projektopgave. I opgaven sammenligner de frihedsformerne i Danmark og USA. Som en del af opgaven byggede Nanna og Lina en model af et samfund, så de havde noget konkret og fysisk at relatere til i deres fremlæggelse.

produktet stod på, var to gange halvanden meter, og så havde vi lavet fire bygninger, så det lignede et rigtigt samfund. Vi havde også lavet personer, som vi ved fremlæggelsen talte ud fra, så der var noget fysisk og kon-

kret at relatere til, når vi snakkede om situationer vedrørende mennesker. Men da vores produkt var så stort, tog det længere tid, end vi havde regnet med. Så selvom vi gik i gang med det allerede to uger, før projektugen

gik i gang, så var vi lidt pressede til sidst. Vi nåede dog at blive færdige til tiden,” fortæller Lina og Nanna.

Og resultatet? Pigerne fik 12 for deres indsats!

Musikken lever stadig på Rundhøjskolen

Musikken lever stadig på Rundhøjskolen, men ikke helt i samme omfang som tidligere, hvor netop musik var en væsentlig del af skolens profil.

Allerede inden skolen blev officielt indviet, havde skolen sit eget kor. Det blev oprettet allerede i efteråret 1964, og siden hen kom både minikoret, lilleput-koret, Rundhøjblæserne og Forældre- og Lærerkoret til.

Skolekoret vandt B-rækken i Danmarks Radios Sangerdyt fra Kyst til Kyst i 1966 – og vandt to år senere A-rækken.

Ved indvielsen den 8. oktober 1966 lykkedes det at samle venner af skolen, så man kunne fremføre "Rundhøjskolens Indvielseskantate" under medvirken af hele tre orkestre og fem skolekor – foruden Rundhøjskolens Skolekor. Kantaten varede 27 minutter(!) og var skrevet af tre forældre, sat i musik af lærere fra Viby Amtsgymnasium (som skolen husede i to år) og arrangeret for kor og orkestre af daværende skoleinspektør Peter Pedersen.

Selvom idræt langt hen ad vejen er blevet Rundhøjskolens "vartegn", spiller musik stadig en væsentlig rolle på skolen.

Skolens elever jazzede med et af Europas førende bigbands

Normalt bliver der spillet bold i Rundhøjskolens idrætshal, men en tirsdag midt i marts kom der andre musikalske boller på suppen. Det 18 mand store Aarhus Jazz Orchestra, som er blevet betegnet som et af Europas førende bigbands, gav nemlig koncert sammen med elever i 3., 4. og 5. klasse på Holme Skole og Rundhøjskolen. Først en koncert for skolernes øvrige elever – og om aftenen en koncert for elevernes familier.

”For os er det et af de absolutte højdepunkter på året, når vi pakker kufferterne og drager ud i kommunen for endelig at møde alle de fantastiske børn, der i måneder op til har forberedt sig på vores sange,” fortæller Rasmus Bøgelund, som er programchef i Aarhus Jazz Orchestra.

Rasmus Bøgelund tilføjer, at skolekonserter for og med børn i 3.-5. klasse har været en stor del af orkestrets liv, siden det hele startede for snart 40 år siden. Så stor en del, at orkestret i arbejdet med formidling af kunst og kultur til børn i folkeskolen er blandt de førende i verden.

Ekstraordinær musikalsk oplevelse
På de to skoler i Højbjerg glædede man sig naturligvis også til koncerten – og ikke mindst samarbejdet med jazzorkestret.

”Vi er først og fremmest begejstrede for samarbejdet, fordi børnene i tredje til femte klasse fik sig en ekstraordinær musikalsk oplevelse,” siger vice-skoleleder på Rundhøjskolen Allan Frederiksen. ”Men vi er også glade

for, at vi med Aarhus Jazz Orchestra på fornemmeste vis kunne gøre endnu en indsats for at leve op til folkeskolereformens tanker om ’den åbne skole’. Som skole skal vi åbne os ved at arbejde sammen med lokale organisationer som for eksempel idrætsforeninger og musikskoler for både at udvide elevernes horisont og for at bidrage til variation i skoledagen.”

Skolekoret genfødt på ny

Efter nogle års pause blev skolekoret i skoleåret 2015/2016 startet op igen. Elever fra 1. og 2. klasse mødtes i vintermånederne med Birgitte Madsen, en af skolens musiklærere, til fællessang i musiklokalet. På billederne til venstre er eleverne i fuld gang med at øve.

Billederne til højre er fra forældremorgenkaffen i marts, hvor koret med en minikoncert gav skolekammerater, forældre, pædagoger og lærere en dejlig musikalsk start på dagen.

1. dag

Første dag i læse-/skrivefestivalen var tirsdag efter pinse, og hér havde vi værksteder med fokus på faglig læsning i matematik, hvilket groft sagt handler om at tilegne sig matematisk viden og forståelse via læsning. Én ting er at kunne læse sætningen "konstruer en retvinklet trekant, hvor en af vinklerne er 40 grader", en anden er at forstå den og udføre den.

RUNDHØJSKOLENS FAGFESTIVAL FOR DE YNGSTE

Rundhøjskolens årlige læse-/skrivefestival er en koncentreret cocktail af fagligt fokus og samarbejde på tværs af årgange.

Af Nina Yuki Abildgaard

Læse-/skrivefestivalen er en af skolens nyere traditioner og en uge med ekstra fagligt fokus på læse- og skriveprocesserne i indskolingsklasserne. I år var nøgleordet også sam-

arbejde på tværs af årgange. Vores 5. klasser var for eksempel med som læse- og undervisningsstøtter, og vi havde ligesom tidligere år besøg af kommende skolestartere fra området.

Hver dag havde sine aktiviteter med hver deres læringsmål. På skolens lange gang blev væggen uden for mediecentret brugt som både program-søjle og opsamlingssted for dagens aktiviteter.

Væggen udviklede sig, efterhånden som læse-/skrivefestivalen skred frem. Elevernes produkter og udsagn samt eksempler på forskellige faglige opgaver, som eleverne havde arbejdet med, kom til at fylde mere og mere i takt med dagene. På et "læse-træ" afspejlede grønne blade et læse-

bånd med danske og engelske bøger, og de gule blade var elevernes evaluering af matematikværkstederne. De blå skyer illustrerede elevernes refleksioner over udbyttet af aktiviteterne fra de fire dage. På et lille bog-stativ blev elevernes produkter præsenteret for andre elever og lærere på skolen.

Årets læse-/skrivefestival var alt i alt vellykket: Eleverne var glade og forventningsfulde, og de arbejdede godt og seriøst med aktiviteterne. Flere elever gav – ganske vist med andre ord – i opsamlingen udtryk for, at de havde lært elever fra de andre årgange bedre at kende, og at de havde fået et bredere perspektiv på, hvad læsning og skrivning også er, og det var netop formålet.

2. dag

På festivalens anden dag producerede 1. og 2. klasserne tekster på iPads i programmet Skriv og læs. Kort fortalt skulle eleverne tage et billede og først beskrive, hvad billedet viser, og dernæst kommentere eller begrunde hvorfor man tog billedet – altså en slags forsmag på analyse og fortolkning af billeder.

... fortsætter næste side ...

RUNDHØJSKOLENS FAGFESTIVAL FOR DE YNGSTE

2. dag

... fortsat ...

På læse-/skrivefestivalens anden dag havde vi besøg af kommende skolestartere fra områdets børnehaver, og dem tog 0. klasserne sig af. Sammen beskæftigede de sig med fonologisk opmærksomhed, hvor man fokuserer på sprogets lyd. Det er nemlig nødvendigt at have en forståelse for, hvordan tale bliver repræsenteret i skrift, og vigtigt, når man skal lære at læse.

4. dag

Fjerdedagen bød på læsebånd med dansk og engelsk læsning samt fællesløb med fokus på dansk faglige områder for 0., 1., 2. og 5. klasserne.

3. dag

På tredjedagen hørte og læste eleverne på 0. årgang engelske ord – og eleverne i 5. klasserne var med som gode læse- og undervisningsstøtter. På oversigten var målene beskrevet sådan: "Jeg kan læse engelske ord med og uden støtte", "Jeg har udvidet mit ordforråd på engelsk" og "Jeg kan samarbejde med andre om en opgave".

**RUNDHØJSKOLENS
FAGFESTIVAL
FOR DE YNGSTE**

Vejledningens foranderlighed

Eleverne skal have den uddannelse, de drømmer om

Hvad vil du være, når du bliver stor? Et velkendt – og vist nok også lidt barnligt – spørgsmål, som meget godt afspejler, at man før eller siden i sin skoletid er nødt til at gøre sig klart, hvad man skal leve af i sit voksne liv.

På Rundhøjskolen er målet, at vores børn og unge – i 0-18 års-perspektivet – trives, er i læring og ikke mindst får den uddannelse, de drømmer om.

Men hvad kan man blive, og hvilken uddannelse fører dertil? Mulighederne har aldrig været så mange som nu, og uddannelsesvejlederne har en opgave i at guide ikke bare elever, men også forældre, for hvem nutidens uddannelsessystem ser væsentligt anderledes ud, end da de selv skulle vælge.

Hans Peter Mehlsen, der begyndte som lærer på Rundhøjskolen i 1976, men gradvis blev mere og mere vejleder, giver på de følgende sider et historisk tilbageblik i vejledningens – og Rundhøjskolens – udvikling.

NOSTALGI: Hans Peter Mehlsen ser med en uddannelsesvejleders briller tilbage – blandt andet på arbejdet omkring skolens 10. klasser. Og giver en aktuel status på, hvor skolens unge anno 2016 går hen, når de forlader skolen.

Af Hans Peter Mehlsen

Det var i 1990, at jeg blev tilbudt jobbet som skolevejleder på Rundhøjskolen af den daværende skoleleder Jørgen Skovsgård – ham med det lange skæg og de vilde ideer.

Jeg bilder mig den dag i dag ind, at jeg blev spurgt på grund af mine kompetencer, men måske var det bare fordi, at jeg på det tidspunkt underviste de ældste elever.

Jeg sagde selvfølgelig ja tak – også selv om resursen til vejledning dengang løb op i 2 timer om ugen. Tiden gik mest med samtaler med skoletrætte elever, planlægning og organisering af noget erhvervspraktik – og ikke mindst skulle de elever, som valgte gymnasievejen, vurderes. "Egnet" eller "ikke egnet" hed det sig dengang og så den forkætrede mulighed "måske egnet", som blev brugt flittigt, når man var i tvivl. Så overlod man beslutningen til andre.

Hans Peter Mehlsen
Lærer på Rundhøjskolen
fra 1976-2004
Vejleder siden 1990
UU-vejleder siden 2004

Erhvervslinjer i 10. klasse

Op til 1990 havde Rundhøjskolen en forholdsvis lille 10. klasse. Antallet af egne elever, som søgte 10. klasse var begrænset, og der kom ikke rigtig nogen udefra. Vi indførte derfor en såkaldt erhvervslinje, som på sigt skulle vise sig at være en rigtig god ide. Erhvervsklassen blev lanceret i erkendelse af, at de elever, som valgte 10. klasse, ikke var så boglige. De havde mere brug for praktisk arbejde, især igennem en masse praktik. Vi etablerede netværk med lokale virksomheder, som velvilligt var med på ideen om masser af praktik til de unge, og jeg tænker med stor glæde tilbage på samarbejdet med Dansk Supermarked på Bjødstrupvej, Højbjerg Maskinfabrik, plejehjemmet Skt. Oluf og mange andre virksomheder i området – små som store.

I 1992 knopskød vi Erhvervslinjen med en såkaldt værkstedslinje, hvor eleverne bl.a var i praktik i seks gange to uger. Desuden var V-linjen, som den blev kaldt, eksamensfri, idet man ikke kunne aflægge prøver på denne linie. På dette tidspunkt valgte cirka 75 procent af vores egne elever at gå i 10. klasse på skolen, hvilket var helt usædvanligt. Ud over undertegnede havde Ole Aakjær en stor aktie i Erhvervslinien, og senere kom Susanne Andersen til, da jeg fik flere og flere vejledningsopgaver. Begge ydede i mange år et fornemt og energisk stykke arbejde omkring Erhvervslinjen og de ikke så boglige elever.

90'erne: Mere vejledning til eleverne

Op gennem 90'erne kom der for alvor fokus på vejledningen i folkeskolen. Med indførelsen af en ny vejledningsreform og reetablering af det timeløse fag Uddannelses-, erhvervs- og arbejdsmarkedsorientering (UEA) skulle der nu for alvor vejledes helt nede fra de små klasser. Der skulle tales og vejledes om uddannelsesmuligheder, beslutningsprocesser, jobsøgning, arbejdsmarkedsforhold, arbejdsmiljø og en masse andre ting. Vi indførte virksomhedsbesøg – nu også for de små klasser, vi fik igen etableret arbejdskendskab som timefag i 10. klasse, og det var også i den periode, at begrebet brobygning for

alvor tog fart. Der var klassepraktik, hvor hele klasser var afsted, og Jobsnuseren (6.-7. klasse) blev et hit, og er det stadig den dag i dag.

På Rundhøjskolen var vi dygtige til at række hånden ud og spørge, om nogen ville lege med. Det gjaldt ikke bare de føromtalt virksomheder – også områdets uddannelsesinstitutioner var med. Hvem husker ikke de berømte fire ugers brobygningsforløb, hvor vores 10. klasser var afsted i en hel måned og for alvor mærkede på egen krop det enkelte uddannelsessteds indhold, krav, kultur og liv – og evalueringen foretaget af institutionens egne

lærere. Rundhøjskolens lærere var selvfølgelig også med, og der var på et tidspunkt gang i udveksling af både lærere og undervisningsmaterialer. Se, det var tider.

Den øgede fokus på vejledningen betød også flere timer til vejledningsarbejdet, og da jeg samtidig midt i 90'erne også blev ungdomsvejleder, og dermed også havde opgaven at følge skolens unge efter, at de havde forladt skolen, ja så fyldte vejledningen efterhånden halvdelen af min arbejdstid på Rundhøjskolen.

Mere individuel vejledning

I slutningen af 90'erne og starten af det nye årtusinde skete der to afgørende ting med hensyn til vejledningen og 10. klasserne på Rundhøjskolen: Vi fik Uddannelsesbogen, og vi indførte boldlinjer i 10. klasse.

Uddannelsesbogen indførtes på landsplan omkring denne tid og betød et markant skifte fra en mere kollektiv vejledningsindsats over mod en mere individuel vejledning. Samtidig blev forældrene meget mere inddraget i den unges valg.

Uddannelsesbogen, som eleverne startede med i 6. klasse, og som fulgte dem op igennem overbygningen for så at ende som en uddannelsesplan, blev det redskab, hvor eleverne konstant evaluerede sig selv (hvad er jeg god til, hvad kan jeg blive bedre til, hvordan kan jeg blive bedre, mine fremtidsdrømme/forventninger etc.). I uddannelsesbogen blev også skrevet de opstillede delmål, referater af vejledningssamtalerne med under tegnede, valg af fremmedsprog og valg af tilbudsfag. Og som sagt

var det også i uddannelsesbogen, at man udfærdigede den endelige uddannelsesplan med valg af ungdomsuddannelse efter 9. eller 10. klasse. Det var de år, hvor man som vejleder gennemførte flere hundrede vejledningssamtaler hvert år, så der var masser af dage, hvor man var godt brugt.

Boldlinjer i 10. klasse

Det var også i slutningen af 90'erne og starten af nullerne, at vi lancerede boldlinjer i 10. klasse.

Rundhøjskolen havde på dette tidspunkt en velfungerende 10. klasse, som hed brobygningslinjen, hvor man kunne vælge den boglige vej og brobygge gymnasialt, eller vælge erhvervslinjen og satse mere på en erhvervsuddannelse. Men vi ønskede at udvide konceptet i 10. klasse. Derfor indledtes et sam-

arbejde med AGF, som resulterede i etableringen af fodboldklassen, som så dagens lys i slutningen af 90'erne. Den blev fulgt op af en håndboldlinje i et par år senere.

Vi lavede super foldere om konceptet, vi holdt nogle fantastiske informationsaftener i Rundhøjhallen, og så eksploderede det hele.

I de kommende år fik Rundhøjskolen ufattelig mange ansøgere til 10.

Hans Peter Mehlsen begyndte som lærer på Rundhøjskolen i 1976. Siden hen blev han også vejleder og senere uddannelsesvejleder. I dag er han fuldtids-UU'er og har stadig sin daglige gang på Rundhøjskolen, hvor han vejleder skolens elever.

klasse fra hele byen og sågar fra omegnskommunerne. Et år talte vi over 250 ansøgere til skolens 10. klasse, hvoraf de 150 kom til samtale og blev optaget. Skolens ledelse havde indset det fornuftige i at ansætte en vejleder mere, så Anders Skov var blevet min kollega, og vi tilbragte dengang utallige timer sammen med at optage elever til 10. klasse og siden hen vejlede dem, der kom til at gå på skolen. Desuden havde vi stadig en vejled-

ningsforpligtigelse over for skolens øvrige elever.

De mange sports elever fra nær og fjern betød en masse nye kulturer på skolen, som samtidig sendte en masse positive signaler til de andre elever på skolen. Som en naturlig konsekvens af succesen med sportsklasserne, ansøgte Rundhøjskolen i 2006 om at blive elitesportsskole (ESAA). I al beskedenhed var det undertegnede, som

skrev ansøgningen, og den må åbenbart have været god, for vi blev sammen med den daværende Jellebakkeskolen (nu Ellevangskolen) udvalgt. Vi havde også gode kort på hånden (fodboldlinje, håndboldlinje, gode samarbejdspartnere, fine idrætsfaciliteter m.m.).

To be uddannelsesparat or not

Det første årti i nullerne betød også, at jeg i 2004 blev UU-vejleder, og et par år efter fuldtidsansat vejleder. Man havde fra politisk side ønsket at professionalisere vejledningen ved at indføre Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) og ansætte fuldtidsvejledere. I de første år var UU Aarhus under Skoleforvaltningen (nu Børn & Unge), siden hen under Beskæftigelsesforvaltningen. Jeg har haft den store glæde, efter at være blevet UU-vejleder, at Rundhøjskolen stadig blev en af mine arbejdspladser og heldigvis stadig med mange timer på skolen.

Med UU og atter en ny reform ændrede vejledningen også karakter. Der var stadig voldsom fokus på den enkelte elev, men fremadrettet skulle det nu ikke være alle, som skulle vejledes, men først og fremmest de

unge, som havde brug for vejledningen. Med indførelsen af Uddannelsesparathedsvurderingen (UPV) i 2014 fik vi som vejledere et værktøj, som allerede fra 8. klasse vurderer de unges parathed til uddannelse. Ud fra faglige, personlige og sociale parametre vurderer UU i samarbejde med elevernes lærere, om de er uddannelsesparate eller ikke.

Mange har spurgt, om det er nødvendigt at vurdere dem allerede i 8. klasse, men det er vigtigt at fastslå, at vurderingen er en løbende proces, som forhåbentlig skal føre frem til at alle blive parate til et eller andet, når de forlader folkeskolen. Hvis ikke, ja så har vi heldigvis i uddannelsessystemet en masse opkvalificerende muligheder – både fagligt og personligt. Desuden er en af de klare målsætninger med UPV'en at

kunne tilrettelægge både skole- og vejledningsforløb for de ikke-uddannelsesparate, således at de på sigt bliver i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Desværre har nedskæringer i de seneste år betydet færre timer til vejledningen i folkeskolen: Det er ikke alle, som jeg skal tale med – i princippet skal jeg kun arbejde med de ikke-uddannelsesparate. Alle andre må klare sig med de fire kollektive vejledningssessioner, som vi gennemfører i 8.-10. klasse. Heldigvis er der kommet andre aktører på banen i de senere år – ikke mindst FU (Fritidsundervisningen), og på hver skole er der nu udpeget en resurseperson, som skal sparre med UU-vejlederen og blandt andet også varetage det timeløse fag Uddannelse & Job.

Ikke én eneste af Rundhøjskolens 9. klasse-elever i 2015/2016 skal starte på en erhvervsuddannelse efter folkeskolen. Tre ud af fire skal starte på en gymnasial uddannelse. Resten skal i 10. klasse – især på efterskoler – og efterfølgende videre i en boglig uddannelse. Her er en flok ved at kaste karameller ned til de yngre kammerater på sidste skoledag.

De fleste vælger gymnasiet efter folkeskolen

Med de mange ESAA-elever på skolen – cirka 125 – har skolen ud over en ny kultur også fået et gevaldigt fagligt løft. ESAA-eleverne er ikke kun dygtige til deres sport, de er også gode til at gå i skole. Rigtig mange af ESAA-eleverne vælger en gymnasial uddannelse efter folkeskolen – stadig gerne kombineret med sport - eksempelvis i Team Danmark-klasser på gymnasierne og på HF.

kommende. De senere år har netop vist en stor tilgang til de gymnasiale uddannelser fra vores 9. klasser, hvilket selvfølgelig kan bekymre, da jeg ved, at det politiske system gerne ser flere unge søge en erhvervsuddannelse og har en målsætning om, at 25 procent af en årgang skal påbegynde en erhvervsuddannelserne i 2020.

På 10. klassetrin, hvor vi i skoleåret 2015/2016 har fire klasser, er billedet selvfølgelig et andet. Men der er også her i de senere år en større tilslutning til de gymnasiale uddannelser (cirka 60 procent). Resten skal starte på en erhvervsuddannelse (Aarhus Tech, Aarhus Business College, Social- og Sundhedsskolen i Aarhus) (cirka 30 procent) – resten skal ud og arbejde, på produktionsskole, på EGU, til udlandet etc.

UDSKOLINGEN PÅ RUNDHØJSKOLEN

Rundhøjskolen har i skoleåret 2015/2016 to 9. klasser, som begge er ESAA-klasser. Cirka 75 procent af eleverne skal starte på en gymnasial uddannelse efter sommerferien. Resten skal i 10. klasse – især på efterskoler – og efterfølgende så videre i en boglig uddannelse. Jeg har ikke en eneste, som skal starte på en erhvervsuddannelse efter 9. klasse i år, hvilket ikke er helt unormalt for Rundhøjskolens ved-

Taknemmelighed

Jeg har – som jeg skrev tidligere – haft den store glæde og det store privilegium – at have været skolens vejleder i over 25 år. Man snakker tit om den såkaldte "Rundhøjånd", som vel nærmest kan karakteriseres ved det varme fælleskab, den store rummelighed og det gode humør, som præger skolen og dens personale. Igennem de 25 år har jeg mødt en kolossal velvillighed.

Ikke kun fra de fire-fem skoledere, som jeg har arbejdet sammen med gennem årene, og som generøst har givet masser af resurser i form af tid til vejledningen på skolen (i al dens foranderlighed) – ikke mindst i de mange år, hvor skolen selv kunne spytte resurser i kassen. Men også i det gode og frugtbare samarbejde gennem årene med skolens personale generelt og i

særdeleshed de mange lærere i udskolingen, som utallige gange har accepteret, at jeg uanmeldt afbrød deres undervisning for at give en kollektiv besked eller for at hente en elev til samtale. Men selvfølgelig også fordi de alle har accepteret og værdsat mit arbejde og vejledningens betydning for mange unge. Det er jeg alle dybt taknemmelig for.

Rundhøjskolens fester – ikke bare for sjov

På Rundhøjskolen har vi altid gjort en dyd ud af ikke bare at *uddanne* vores elever. Vi vil også *danne* dem – og gøre dem til hele mennesker, der kan begå sig i livet.

Ønsket om at skabe dannelse indgår i alt, hvad vi foretager os med skolens elever, det vil også sige ved skolens fester.

Skaber fester dannelse?

“Giver det skolens elever dannelseskompetencer at forberede og deltage i skolens Luciafest og skolefest?” spurgte en daværende lærer på Rundhøjskolen, Elsebeth Kjær, i sjette nummer af Rundlogien fra 2011.

Hun gav selv svaret: “Rundhøjskolens svar på dette spørgsmål er: Ja, det er et af målene med at holde fester. Andre mål er: Festligt og hyggeligt samvær, oplevelser der huskes, og at vise forældre og andre, hvad deres børn kan.”

Elsebeth Kjær skrev også: “Ud over de faglige kompetencer som for eksempel at kunne læse en tekst, spille et instrument, tilegne sig en melodi, at kunne regne betalingen ud ved boderne ved Luciafesten, er der nogle dannelseskompetencer, som vi som skole, både i dagligdagen og ved skolens fester, vil give eleverne mulighed for at tilegne sig. Det handler om:

- Samarbejde
- At deltage aktivt i et fællesskab

- Ansvarlighed
- Respekt for andre
- Koncentration
- Mod
- Kritisk sans
- Selvdisciplin”

Efterfølgende gav Elsebeth Kjær eksempler på, hvor kompetencerne kommer i fokus. Hun skriver blandt andet:

“Det kræver samarbejde”

“At spille sammen på musikinstrumenter lader sig kun gøre, hvis eleverne har lært at lytte til hinanden. Det kræver samarbejde at få flere instrumenter til at følges ad, men det kræver også koncentration, og at den enkelte elev har selvdisciplin og respekt for de andre”. Hun skrev videre:

“Mange voksne vil betakke sig”

“Det kræver mod at stille sig op på en scene og sige noget, synge eller spille – måske helt alene. Specielt når der sidder mange tilhørere i salen. Der er mange voksne mennesker, der vil betakke sig for at stille op i forsamlinger og sige eller gøre noget. Vores elever får ved disse fester lejlighed til at prøve sig selv af i den situation. Det kan forhåbentlig sammen med de øvrige kompetencer hjælpe dem til senere i livet at turde stille sig frem i forsamlinger og blandt andet på den måde at være en aktiv deltager i et demokratisk samfund.”

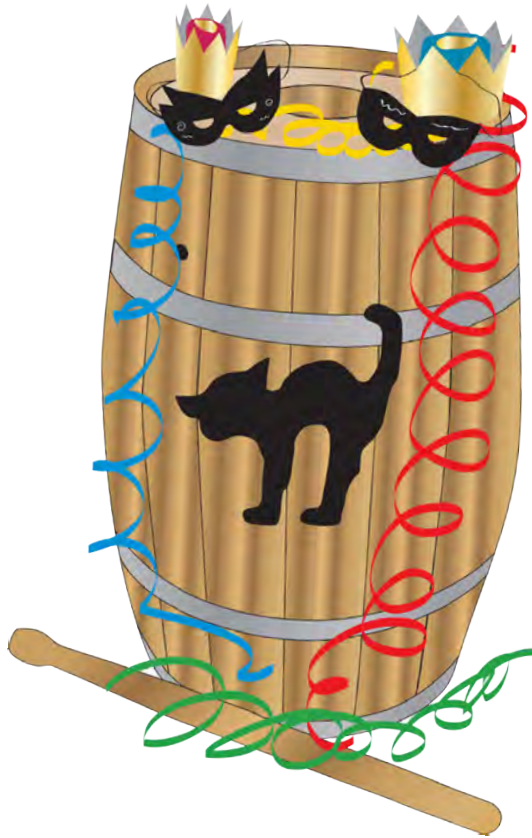

Fastelavns- fest 2016

Festligt, farverigt og fornøjeligt! I februar holdt vi en rigtig fin fastelavnsfest med et væld af flotte og sjove udklædninger – både blandt elever og personale.

Festen blev både startet og lukket med flot sambadans med vores meget dygtige ESAA-elever, danserne Sandra og Eugen, som også lærte skolekammeraterne et par dansetrin.

Derudover var der tøndeslagning på gangene og hygge med fastelavnsboller og sodavand i klasserne.

Luciafest 2015

Sikkert ligesom på mange andre skoler fylder skolefesterne også på Rundhøjskolen. Festerne er samlingspunkt for eleverne, deres familier og skolens personale.

Rundhøjskolens fester har antaget forskellig karakter gennem årene. Flest år på bagen har skolens Luciafest, hvor klasserne i indskoling og på mellemtrinnet optræder med hvert deres julenummer.

Idrætsfest 2015

I mange år stod der også skolekomedie på programmet, når skolen holdt fest. På et tidspunkt vurderede skolen dog, at tiden, der gik med forberedelse af elevoptrædener til to årlige fester, kunne bruges bedre. Derfor blev skolekomedien omkring 2010-2011 afløst af en mindre krævende, men ikke mindre populære idrætsfest.

Helge og Jens har **IKKE** været på Bornholm sammen

Til gengæld har de været på Samsø og i Ungarn. Jens syntes, at skolens første skoleinspektør havde stilige træmøbler på sit kontor, og Helge mente, at skolen var grim. Og Helge løb alt, hvad han kunne for at komme hjem til Jens' forældre før Jens.

Af Morten Rørbæk Brøndum

"Jeg kan sagtens huske den klasse," svarer Helge med stor overbevisning, da Rundologien spørger, om Helge overhovedet kan huske Jens og hans klassekammerater. Jens' skoletid ligger nemlig omkring 30 år tilbage.

Helges kontante svar får Jens til – med et skælmisk smil – at holde en hånd op for sønnernes ører, men det behøver han tilsyneladende ikke at gøre:

"Nej, nej, det var en god klasse," smiler Helge. "Der var altid godt humør."

Klassen var Helges første på Rundhøjskolen. Han blev færdiguddannet lærer i 1978 og var et par år på Frydenlundskolen, inden han i 1980

bliver ansat på Rundhøjskolen. Her bliver han klasselærer for Jens og Jens' klassekammerater, da de begynder i anden klasse. En funktion, han fastholder helt til og med 10. klasse.

"Ja, vi havde et godt kammeratskab på den årgang," fortsætter Jens, som dog også husker en svær periode i udskolingsårene.

"I løbet af et halvt år døde tre af mine kammerater: Joakim døde af kræft, Søren begik selvmord, og Ann døde af meningitis. Skolen flagede på halvt hver gang. Jeg kan huske, jeg vendte om og gik hjem igen tredje gang."

"Hvordan kan der dø tre på én årgang!?" udbryder Albert, den ene af

Jens' tvillingsønner, som begge er med til interviewet.

"Ja, det var sørgeligt, og det satte sine spor på årgangen, det gjorde det. Det er måske også derfor, at man husker den klasse så godt," siger Helge eftertænksomt.

Efter kort tids stilhed følger Jens op på de gode oplevelser:

Mange gode ture – bare ikke til Bornholm

"Vi havde mange gode ture," fortæller han. "Vi havde en venskabsklasse i Sverige, så vi havde besøg af dem, ligesom vi var på besøg derovre."

... fortsætter ...

Helge Sørensen
Lærer på Rundhøjskolen
1980-2016

Jens Nørholm
Elev på Rundhøjskolen
1978-1989

Marius Nørholm
Elev på Rundhøjskolen
siden 2010

Albert Nørholm
Elev på Rundhøjskolen
siden 2010

Tre generationer om Rundhøjskolen dengang og nu

I anledning af skolens jubilæum har vi sat lærer på Rundhøjskolen Helge Sørensen og en af hans tidligere elever, Jens Nørholm, stævne til en snak om "gamle dage".

Som bekendt synes børn altid, at det er utroligt spændende at høre voksne tale om fortiden. Derfor er også Jens' to sønner, Albert og Marius, med til interviewet. Sønerne er nuværende elever på Rundhøjskolen.

” Skolen flagede på halvt hver gang. Jeg kan huske, jeg vendte om og gik hjem igen tredje gang.

... fortsat ...

”Ja, for pokker. Det var dengang, Elisabeth (*tidligere lærer på Rundhøjskolen, red.*) og jeg væltede med båden i en sø,” udbryder Helge.

”Vi var også på Bornholm,” fortsætter Jens, efter at de begge har grinet færdig og gennemgået detaljerne i forliset.

”Bornholm?!” spørger Helge. ”Der har vi da ikke været?”

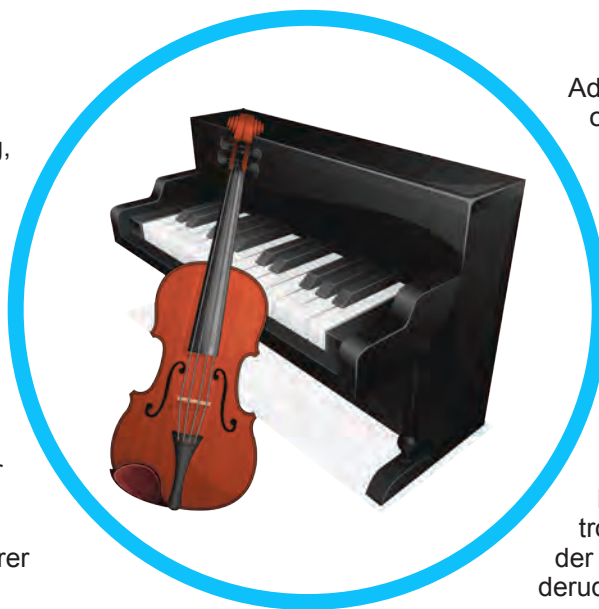
”Jeg har da billeder derfra,” svarer Jens.

”Tror du ikke, du tænker på Samsø?”

”Det har det nok været,” overgiver Jens sig hurtigt.

”Og så var vi jo også med landbrugs-kollektivet i Ungarn i 10. klasse,” fortsætter Helge. ”Det var i foråret 1989, så det var jo, lige før Muren faldt.”

”I har da været på mange ture,” siger Albert. ”Vi har kun været på Sahl (*kommunens lejrskole, som ligger mellem Struer og Skive, red.*) – to

gange godt nok, og så i Ree Park, men det var med forældrerådet.”

Flere lejrture dengang, flere dagsture nu

”Jamen, vi havde jo også Addit dengang,” svarer Helge med reference til lejrskolen i landsbyen Addit, som ligger cirka 20 kilometer vest for Skanderborg. Forældre- og Lærereforeningen (FOLF) ved Rundhøjskolen købte i 1972 den gamle

Addit Skole og moderniserede og indrettede den til lejrskole. Addit var et yndet udflugtsmål indtil 2006, hvor Stiftelsen Addit-Rundhøj, som havde drevet lejrskolen, solgte stedet. Tiden var ikke længere til primitive spejderhytter, forældrebetaling og lange transporttider.

”Jeg ved, Addit var populær blandt mange, men jeg var faktisk ikke så glad for at komme der,” siger Jens. ”Jeg tror, studierne fyldte for meget – der var lidt for meget lektielæsning derude, syntes jeg.”

”Ja, det var der måske nok,” medgiver Helge. ”Vi flyttede jo mange gange bare undervisningen derud, så det var nok ikke altid, man oplevede det som en lejrskole.”

Jens henvender sig til Albert, som sukkede misundeligt over farens mange lejrskoleophold:

”Til gengæld tror jeg, at I er på flere dagsture. I er jo på mejeribesøg, til food festival, Sculpture by the Sea, på stadion og så videre. Det kan jeg ikke huske, vi var.”

” Det er løgn, så grimt kan man ikke bygge en skole, det kan man ikke. Men så var der jo lyst indenfor. Og der var rart at være.

'De' til læreren og fælles indmarch
Snakken glider over på forholdet mellem lærere og elever.

”Ja, vi var jo underlagt P.P.'s hårde ledelse,” starter Jens dét emne – og hentyder til Rundhøjskolens første skoleinspektør Peter Pedersen.

”Vi havde morgensang i forhallen hver morgen. P.P. spillede violin, og skolesekretæren spillede klaver. Vi havde ham også til musik – det var dødens pølse at stå i kreds om ham og klaveret,” stønner Jens.

”Havde vi virkelig morgensang hver morgen?” spørger Helge forundret og sidder et øjeblik stille og tænker. Han mindes sin egen skolegang og fortæller, hvordan man i hans skoletid skulle stå i to rækker i skolegården og vente på, at læreren hentede eleverne. Og i klassen skulle man stå bag stolen, indtil læreren, som man i øvrigt skulle sige De til, gav lov til at sætte sig.

”Vi skulle kun sige De til P.P., og vi måtte godt gå ind på gangen selv, når det ringede, men vi skulle stadig stå i to rækker og vente på, at læreren kom og låste op ind til klasselokalet,” fortæller Jens.

Marius lyser op – her er noget, han kan genkende:

”Dét har vi prøvet i 0. klasse,” indskyder han – og fortæller dermed indirekte også, at dét med at gå ind på to rækker og vente på lov til at sætte sig ikke længere er fast praksis på Rundhøjskolen.

”Vi måtte for resten heller ikke kravle ud af vinduerne, så det gjorde vi aldrig,” tilføjer Jens, inden snakken glider over på skolens arkitektoniske udtryk.

Man skal ikke skue hunden på hårene

”Det er ikke nogen charmerende skole set udefra,” siger Jens.

”Nej, det har du ret i,” supplerer Helge. ”Da jeg var til ansættelsessamtale på skolen i 1980, tænkte jeg: 'Det er løgn, så grimt kan man ikke bygge en skole, det kan man ikke'. Men så var der jo lyst indenfor. Og der var rart at være.”

”Men P.P. havde sådan nogle stille træmøbler, kan jeg huske fra de gange, jeg havde ”møde” med ham nede på kontoret,” smiler Jens og kigger hemmelighedsfuldt på sine sønner, som tilsyneladende ikke aner uråd.

”Det var måske dér, jeg fik min interesse for træ,” funderer han videre. ”Jeg blev jo senere uddannet tømrer/konstruktør. Der var i hvert fald én gang, hvor jeg havde særlig god mulighed for at studere interiøret, for P.P. havde glemt mig, så jeg sad en hel dag og ventede i forkontoret – fra klokken otte til to.”

På ekstraordinært hjemmebesøg

Helge kan ikke huske, at Jens har været til ”møder” på kontoret. Til gengæld glemmer hverken han eller Jens dengang, hvor Helge kom på ekstraordinært hjemmebesøg hos Jens.

... fortsætter ...

... fortsat ...

"Da Jens gik i skole, holdt vi skolehjemsamtalerne hjemme hos eleverne, hvilket var med til at skabe gode relationer til forældrene. Berit (*tidligere lærer på Rundhøjskolen, red.*) og jeg kunne dog kun overskue tre samtaler per dag, for alle forældre diskede jo op med kage, og hvad ved jeg, så vi var lige ved at revne," fortæller Helge. På grund af besøgene vidste Helge præcist, hvor de enkelte elever boede, og den viden kom i brug en dag, hvor Jens havde forladt skolen lidt for tidligt:

"Det havde ringet ud efter sidste time, og jeg opdager, at der ikke var ryddet helt op i klassen," starter Helge, som derfor spørger de elever, der endnu ikke havde forladt klassen, hvem der er duks.

"Det er Jens", svarer de, men han havde allerede forladt lokalet, så jeg skynder mig ud på gangen og råber ham an. Jens vender sig om mod mig, og jeg råber, at han skal komme tilbage, fordi han er duks. Men nej, nej, Jens vender sig bare om og fortsætter ud ad døren. Så er det, at jeg tænker: "det skal fandme være løgn – han

skal ikke have lov at dø i synden", så jeg tager benene på nakken og skynder mig for at komme over til Jens' forældre, før Jens selv når at komme hjem."

Jens' forældre boede på den anden side af Holmevej, og da Jens har for vane at aflægge Rundhøj Centret et besøg på vejen hjem fra skole, når Helge at komme først.

"Forpustet får jeg fortalt Jens' forældre om mit ærinde, og jeg spørger om lov til at sætte mig i stuen sammen med dem og vente på, at Jens kommer hjem. Så vi sidder og sludrer, da

Jens dukker op – og der kan det nok være, at Jens bliver mundlam og rød i hovedet."

Helge forlader hjemmet med bemærkningen: "Nå, jeg må også til at videre – du har vist også noget, du skal tale med din mor og far, ikke, Jens?"

Helge og Jens griner – også selvom det langt fra er første gang, de mindes historien sammen.

"Jeg tror faktisk, min mor havde fødselsdag den dag," tilføjer Jens. "Jeg kan tydeligt huske hende sige: "Det der gør du ikke mod mig, Jens."

Hvis man kunne give en yngre udgave af sig selv et godt råd

Hvis vi leger, at nutidens Jens kunne give Jens som 5. klasse-elev et godt råd, hvordan ville det så lyde? spørger vi Jens.

"Jamen, spørg drengene – jeg giver jo dem mange gode råd dagligt," starter Jens. Et udsagn, som Albert og Marius' rullende øjne bekræfter.

"Jeg kunne ikke se vigtigheden af at lære noget i skolen dengang," fortsætter Jens. "Og det ærgrer mig

” Vi måtte for resten heller ikke kravle ud af vinduerne, så det gjorde vi aldrig.

i dag. Dengang jeg gik ud af skolen, vidste jeg ikke, hvad jeg skulle være, men min mor sagde: ”du skal være tømrer”, så jeg begyndte på EFG. Hvis jeg tidligere havde et mål med mit liv, så kunne jeg have været mere målrettet. Jeg kom på HF i en sen alder – og begyndte først som 31-årig på en konstruktøruddannelse.”

Ved sønnen Marius, hvorfor han bliver undervist i de forskellige emner i skolen, vil Rundologien vide.

”Nej,” svarer Marius lettere irriteret. ”I dansk lærer man alle mulige mærkelige ting, som jeg ikke ved, hvad vi skal bruge til. For eksempel har vi noget med *showing* og *telling* i øjeblikket ...”

Jens mener selv, at han havde det alt for nemt i de første år i skolen og på den måde blev lullet i søvn.

”Jeg kunne lave det hele med venstre hånd og lærte ikke rigtigt at gå i dybden med tingene. Jeg brugte for eksempel aldrig det skrivebord, der stod på mit værelse, for jeg har aldrig lavet lektier derhjemme,” fortæller Jens og konstaterer, at sådan er det heldigvis ikke for hans sønner.

”Jeg tror, man er kommet et skridt videre med individuel læring siden hen. Nu har de jo også fået studietid, som jeg håber bliver brugt rigtigt. Det er i hvert fald en lettelse for alle parter, at der ikke længere er så mange lektier derhjemme. Vi sparer nogle frustrationer – til gengæld ved vi ikke længere altid, hvad de laver i skolen.”

Kammeratskab og samlingspunkter

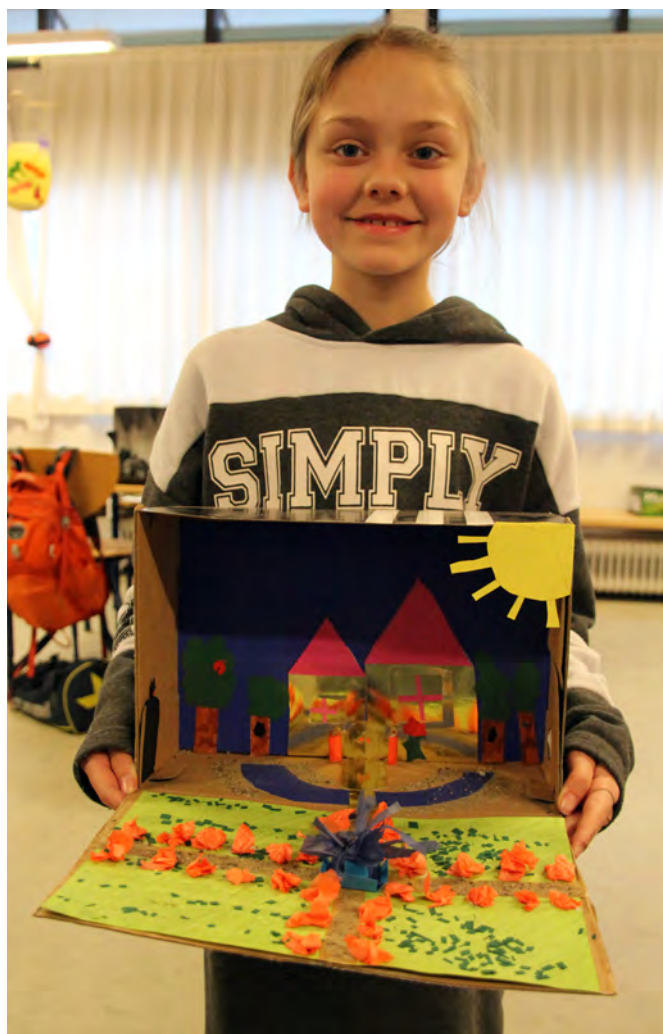
Lektierne fyldte muligvis ikke meget i Jens' skoletid. Og måske er det derfor, at han syntes, det var sjovt at gå i skole.

”Vi havde jo det gode kammeratskab. Miljøet omkring skolen kunne være lidt hårdt, men vi vidste godt, hvem vi skulle være sammen med, og hvem vi ikke skulle være sammen med. Nu er der lidt mere styr på alting. I har for eksempel klubben,” siger Jens henvendt til drengene.

”Vi måtte selv finde på noget at lave – det var ikke altid lige godt. Jeg hang ud i Rundhøj Centret, hvor jeg stod og så på andre spille på spilleautomater. Men så kom byggelegepladsen, og den faldt på et tørt sted. Hvis man ikke havde lavet dén, tror jeg, det var gået skidt for mange,” siger Jens,

som også mener, at både byggelegepladsen og skolen fortsat er vigtige samlingspunkter i området.

”Jeg har altid tænkt, at Rundhøjskolen havde meget ressourcestærke lærere. Det var ikke hvem som helst, der blev plantet eller blev hængende der,” siger Jens afslutningsvist – måske en indirekte cadeau til hans tidligere klasselærer, som har været lærer på skolen i 36 år. Skoleåret 2015/2016 er i øvrigt Helges sidste – forude venter pensionen.

MIO, MIN MIO

4.A har læst Astrid Lindgrens populære klassiker "Mio, min Mio" om drengen Bosse, som en dag finder en flaske med en ånd i. Bosse befrier ånden, der tager ham med til "Landet i det fjerne". Her får Bosse at vide, at hans rigtige navn er Mio, og at han er søn af landets konge og dermed er prins. Det hele er dog ikke fryd og gammen, for i nabolandet bor den onde Ridder Kato, som er en konstant trussel mod menneskerne i området.

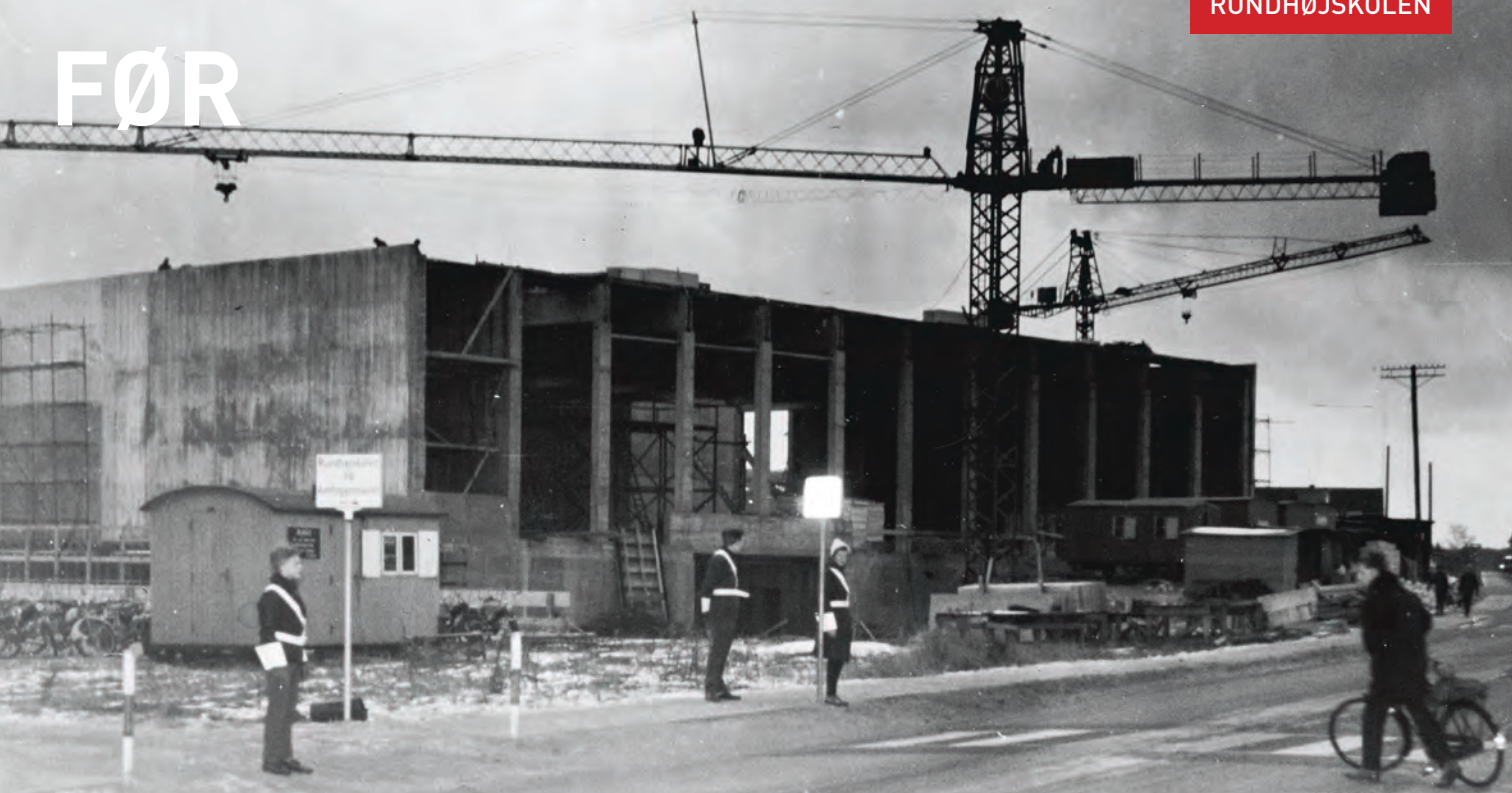
Mio får at vide, at det er hans opgave at bekæmpe Kato, og det bliver en farefuld færd for Mio, hans bedste ven Jum-Jum og hesten Miramis.

Efter at have læst bogen skulle eleverne visualisere nogle af de steder, som indgår i bogen, og klasselærer Gitte Susanne Sørensen syntes, at elevernes værker var så flotte, at de fortjente at blive vist for flere end bare klassekammeraterne. Derfor besøgte

Rundologien klassen, hvor blandt andre Mohman og Sascha stolte viste deres 'scener frem'. Mohman havde visualiseret Rosengården, mens Sascha havde taget udgangspunkt i kongens slot. Og vi kan kun være enige med Gitte i, at det er imponerende flot.

-mb

FØR

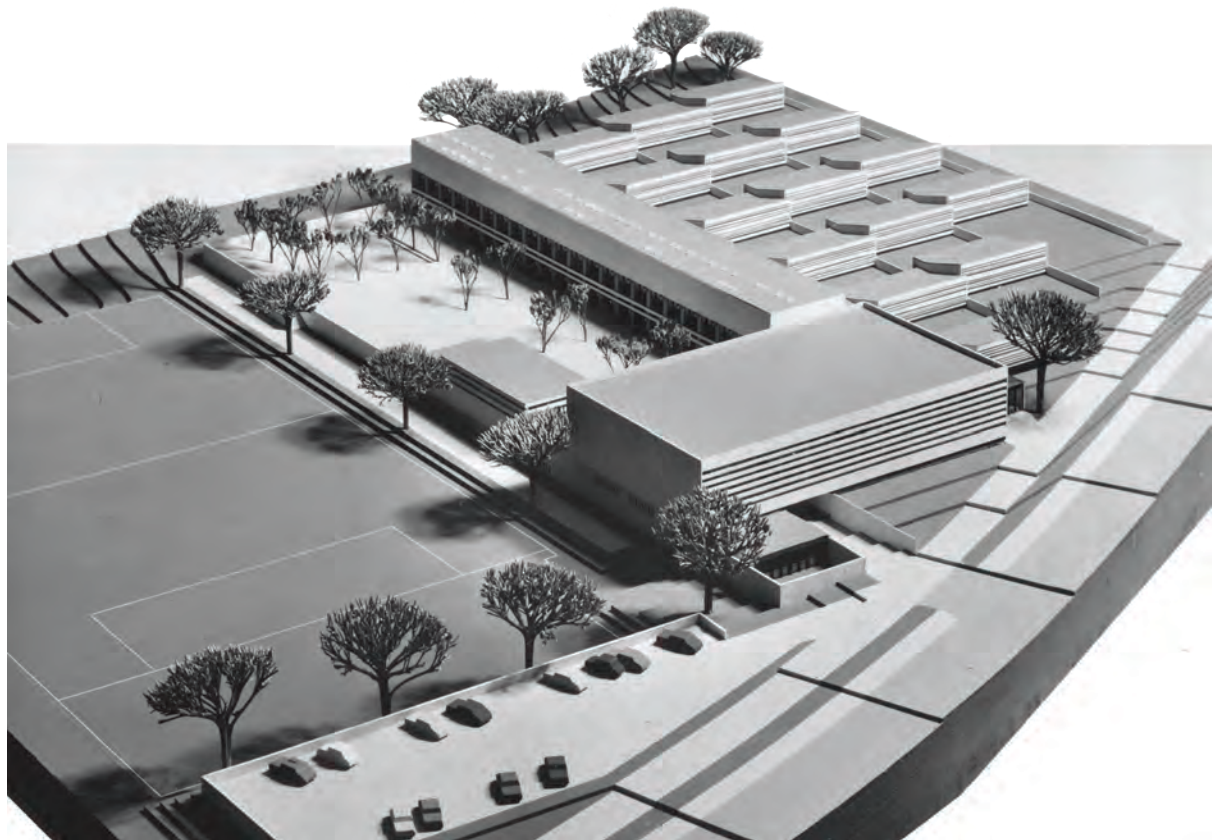
Skolepatruljen hjælper eleverne over Holmevej foran den endnu ikke færdige idrætshal. Skolen blev taget i brug i august 1964, men blev først indviet i oktober 1966, hvor skolen omsider blev meldt helt færdig.

Skolepatruljen eksisterer stadig. Her ses den i aktion en varm morgen i juni 2016.

NU

Aarhus-arkitekterne Herbert Jensen og Knud Blach Petersen vandt arkitektkonkurrencen om Rundhøjskolen med deres projekt, "som ikke blot var en dristig streg, men en virkelig gennemtænkt plan", som det blev formuleret dengang. Modellen her er fra 1960.

“Hellere grim end kedelig”

Rundhøjskolens arkitektur skiller og har altid skilt vandene.

Rundologien har spurgt en lokal arkitekt om, hvordan han oplever skolens ydre.

Af Morten Rørbæk Brøndum

”Da jeg var til ansættelsessamtale på skolen i 1980, tænkte jeg: ’Det er løgn, så grimt kan man ikke bygge en skole, det kan man ikke’. Men så var der jo lyst indenfor. Og der var rart at være.”

Ordene er Helge Sørensen – lærer på Rundhøjskolen fra 1980 til 2016 – og indgår i et interview et andet sted her i bladet. Citatet er taget med her, fordi Helges forskellige opfattelser af henholdsvis skolens indre og ydre formentlig repræsenterer rigtig mange mennesker: Mens de synes, at Rund-

højskolens kultur er helt uovertruffen, stiller de spørgsmålstejn ved skolens udseende.

Tag for eksempel også daværende sognepræst i Holme Sogn, Thomas Jensen, som i skolens jubilæumsskrift i 1991 blandt andet lovpriser nærheden på skolen og lærernes interesse for den enkelte elev. Om bygningen skriver han i samme indlæg, at tilflyttende familier havde svært ved at forestille sig, at ”denne fabrik – den lignede jo mest af alt en større industrivirksomhed – skulle være en skole.”

Kendte arkitekter

Rundhøjskolen er tegnet af de kendte Aarhus-arkitekter Herbert Jensen og Knud Blach Petersen, som blandt andet også stod bag Europahuset, Gellerupparken og Jyllands-Postens bladhus. De vandt en arkitektkonkurrence med deres projekt, som afveg meget fra andre skolebyggerier, og som ”ikke blot var en dristig streg, men en virkelig gennemtænkt plan”, som det blev formuleret dengang.

”Jamen, det er da også et superfedt bygningskompleks med meget forskellige rumligheder,” siger Kristian

Kristian Nordheim er forælder til børn på Rundhøjskolen og samtidig arkitekt. Han synes, Rundhøjskolen er et superfedt bygningskompleks. Han fremhæver blandt andet idrætshallens brutale fremtoning og detaljen med, at man kan gå under hallen og ind i skolegården.

Nordheim, arkitekt og partner i Pluskontoret Arkitekter, da Rundologien spørger, hvordan en lokal og nutidig arkitekt ser på Rundhøjskolen.

Kristian er i øvrigt forælder til to elever på Rundhøjskolen og fortæller, at skolens udseende og struktur faktisk spillede positivt ind i deres betragtninger, da de som bosiddende uden for skolens distrikt aktivt valgte skolen til første gang i 2010.

Rundhøjskolen skiller sig ud

Kan du forstå, hvorfor mange synes, skolen er grim?

”Ja klart, men hellere grim end kedelig, som jeg synes, mange klassiske skoler bygget med røde mursten kan være. De falder bare ind, hvorimod Rundhøjskolen skiller sig markant ud,” svarer Kristian og understreger, at han på ingen måde synes, skolen er grim.

”Der er noget meget dramatisk over måden, skolen er udformet på. Tag for

eksempel den store idrætshal, som kan virke brutal i sin fremtoning – og så detaljen med, at man kan gå *under* den og ind i skolegården.”

”Skolen udmærker sig derudover ved at være nuanceret i sin fremtoning. Mens hallen og området ved skolegården begge repræsenterer en storskala-bebyggelse, så er fornemmelsen en helt anden i ’stængerne’ med klasselokalerne. Her taler vi om størrelsesforhold a la enfamilieshuse – med små haver imellem. Og så er der tænkt over lysforholdene. Der er et meget varieret dagslysindfald rundt omkring på skolen – særligt i hallen, gymnastiksalen og klasselokalerne – blandt andet fordi man har tænkt højt-siddende vinduer ind.”

Indretning har bidraget til skolens kultur

Ifølge Kristian er Rundhøjskolen et tidstypisk udtryk for modernismen, hvor arkitekturen først og fremmest skulle være funktionel: Alt, som ikke tjente bygningens formål, skulle fjer-

nes. Beton gjorde for alvor sit indtog i byggeriet i denne periode – i en mere industrialiseret og præfabrikeret udgave. Betonelementer var en hurtig måde at bygge på, og så var den robust og billig.

”Modernismen deler typisk folk i to lejre. Enten hader man den, eller så elsker man den. I hvert fald når det kommer til udseendet, for nogle af de tanker, som indgår i modernismen, og som også kommer til udtryk på Rundhøjskolen, tror jeg faktisk, mange godt kan lide. Jeg mener for eksempel, at skolens rationelle plandisponering og sammenhængende struktur er en af grundene til, at skolen har den åbne og positive kultur, som den har. I modernismens tankegang er mødet mellem mennesker vigtigt, og det ser man jo blandt andet på skolens centrale brede gang, hvor små og store elever myldrer mellem hinanden – sammen med både lærere, pædagoger og ledelse – og forældre for den sags skyld,” siger Kristian.

Jens og Karoline er tidligere elever på Rundhøjskolen

GODE MINDER

Jens Jønsson gik på Rundhøjskolen i 0.-9. klasse fra 1999-2009 – og var med i skolens første kuld ESAA-elever på niende klassetrin.

“Jeg var rigtig glad for at gå på Rundhøjskolen”, siger Jens Jønsson, som i dag er 23 år og fast mand på AGF’s hold i Superligaen.

“Jeg havde en god skoletid,” starter Jens, da Rundologien ringer og spørger, hvad han forbinder Rundhøjskolen med.

“Jeg ser menneskerne omkring mig, når jeg tænker tilbage. Der var et godt kammeratskab i klassen og på årgangen. Og også et godt samspil mellem lærere og elever.”

Faktisk har Jens flere gange efter, at han forlod Rundhøjskolen og begyndte på handelsgymnasiet været på besøg på skolen sammen med vennerne for at opleve stemningen.

“Vi har været der til sidste skoledag inden sommerferien nogen gange. Der er hyggeligt” synes Jens, som – også sammen med tidligere skolekammerater – fra tid til anden besøger Byggeren, et fritidstilbud til områdets børn og unge.

“Der hang vi meget ud efter skoletid, og det er altid godt at hilse på Peter (Matz – nuværende medarbejder på Byggeren, red.) og Otto (Jauernik, red.), da han stadig levede,” fortæller Jens.

En træet Jens Jønsson (yderst til højre) på lejrur i Grønland med klassen i 2008.

Rundhøjskolen fostrer og har fostret mange dygtige elever igennem tiderne. Nogle af de i offentligheden mere kendte elever er Jens Jønsson og Karoline Kani Hassan.

SÅDAN HUSKER DE RUNDHØJSKOLEN

Mens Karoline deltog i X Factor 2013, fulgte et tv-hold hende på hjemmebane i Rundhøj. Her overraskede venner, familie og skolekammerater hende med en hyldest på SFO-legepladsen.

Karoline Kani Hassan blev landskendt, da hun i 2013 medvirkede – og fik en flot andenplads – i talentkonkurrencen X Factor på DR1. Den nu 18-årige Karoline gik i 0.-8. klasse på Rundhøjskolen, inden hun efter sommerferien i 2013 begyndte i 9. klasse på en efterskole.

“Jeg forbinder Rundhøjskolen med nærvær, trivsel og et sted, hvor man kan være sig selv. Jeg er vokset op i Rundhøj, som jeg synes er et dejligt område, fordi her er et godt sammenhold. Sådan var det også på skolen – både mellem eleverne og eleverne og lærerne imellem. Man støtter og

giver hinanden omsorg, så alle på den måde trives,” siger Karoline.

Den tidligere elev og X Factor-deltager optræder stadig til private fester, men derudover er musikken sat på standby for en stund.

“Måske skal jeg på et tidspunkt musikens vej, men lige nu fokuserer jeg på min uddannelse som social- og sundhedshjælper. Det er vigtigt for mig at have en uddannelse at falde tilbage på, hvis musikken ikke lykkes,” fortæller Karoline, som drømmer om at læse videre til social- og sundhedsassistent og efterfølgende arbejde på et hospital.

Læring kræver bevægelse

Det hele startede med en fodboldklasse på 10. klassetrin i 1998. Nu er vi ESAA- og idrætsskole – fordi idræt og bevægelse gør godt for trivsel og læring.

I 2015 lancerede Rundhøjskolen version 2 af idrætsskolen, hvor elever i 1.-4. klasse fik ESAA Kids-timer på skoleskemaet i stedet for de hidtidige idræts- og 'pædagogisk idræt'-timer. Via ESAA Kids bliver eleverne introduceret for fire forskellige temaer, som tilsammen skal hjælpe eleverne til at mestre grundlæggende kropsfærdigheder.

Hvert tema har en varighed af fire uger og afsluttes som regel med et ministævne. Eleverne var for eksempel på Viby Stadion i slutningen af april i forbindelse med afslutningen på temaforløbet 'løb/spring/kast'.

Af Morten Rørbæk Brøndum

Hvad der dengang blot var et tiltag for at favne flere elever i 10. klasse, skulle senere vise sig at være det frø, der spirede og mange år senere gjorde Rundhøjskolen til ESAA- og idrætsskole: Det hele startede i 1998 med lanceringen af en fodboldklasse på ældste klassetrin. Et initiativ, der et par år senere knopskød med først en håndboldklasse – og med idræt som valgfag i 8. klasse i 2002.

I 2006 blev Rundhøjskolen til ESAA-skole, hvilket betød, at elever med særlige idrætstalenter kunne pleje talentet, samtidig med at de passede deres skolegang i 8., 9. og 10. klasse. Og fire år senere, i 2010, blev Rund-

højskolen til idrætsskole, hvor alle elever i 0.-9. klasse fik en hel klokke-timers idræt/bevægelse på skoleskemaet. Og sidste år præsenterede skolen så version 2 af idrætsskolen, hvor elever i 1.-4. klasse fik ESAA Kids-timer på skoleskemaet i stedet for de hidtidige idræts- og 'pædagogisk idræt'-timer. Via ESAA Kids bliver eleverne i løbet af skoleåret introduceret for fire forskellige temaer, som tilsammen skal hjælpe eleverne til at mestre grundlæggende kropsfærdigheder.

Vi vil det her

"Det startede måske lidt tilfældigt dengang i 1998, men vi så jo tidligt de positive effekter, så derfor var der ikke nogen tvivl om retningen hverken

dengang eller i dag," siger skoleleder Mogens Toustrup. "Vi vil det hér, for vi så ret tidligt, at bevægelse gør noget godt for elevernes koncentration, fokuseringsevne og læring. Desuden vil vi gerne hjælpe eleverne til at lægge fundamentet for livslang sundhed og trivsel. Så det er ikke bare bevægelse for bevægelsens skyld – idræt og bevægelse er et middel til at nå noget mere."

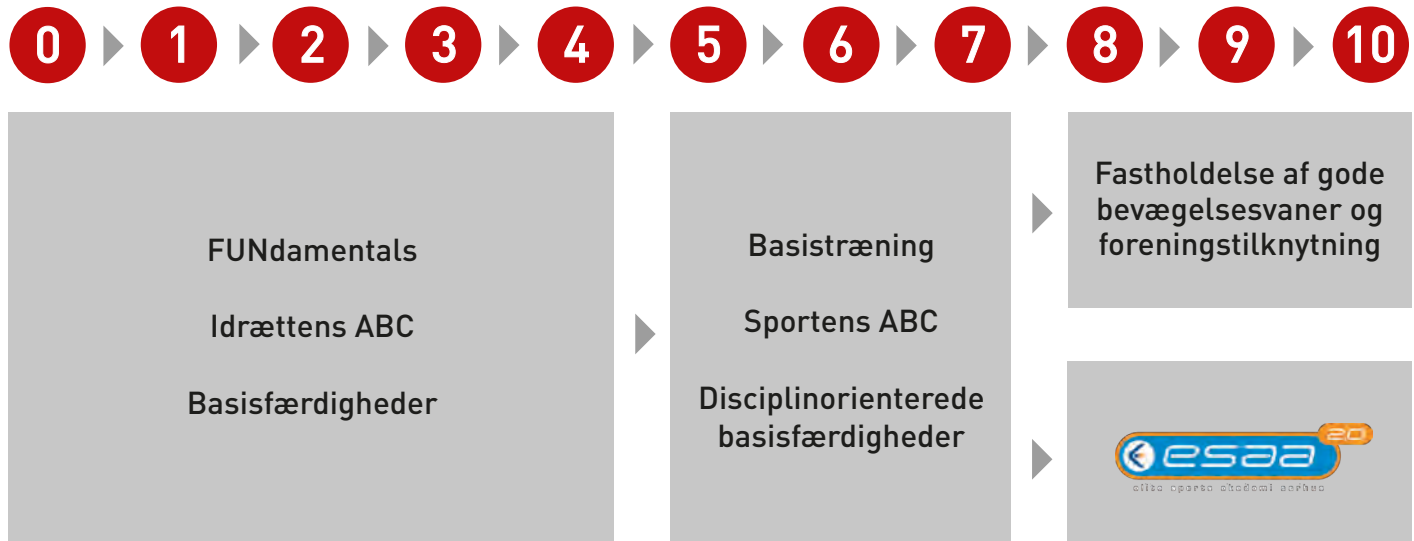
Aldersrelateret idrætsundervisning
Netop derfor handler det også om at dosere idræt og bevægelse på en appetitlig måde for eleverne.

"Eleverne kommer jo med forskellige udgangspunkter, og deres lyst til idræt er forskellig. Det forsøger vi at tage

ALDERSRELATERET IDRÆTSUNDERVISNING

Alsidighed og basisfærdigheder er nøgleordet i Rundhøjskolens almindelige idrætsskole fra 0. til 7. klasse. Fra 8. klasse handler det om at fastholde de gode bevægelsesvaner og foreningstilknytningen – eller pleje sit talent i en ESAA-klasse.

KLASSETRIN

højde for ved at tilrettelægge idrætsundervisningen med udgangspunkt i ATK (et Aldersrelateret Trænings-Koncept, red.), hvor der tages hensyn til, hvad børnene kan og har godt af på alle tidspunkter af deres udvikling, og hvordan man bedst muligt kombinerer træningsindsatsen i forhold til dette,” forklarer Mogens og tilføjer, at skolen derudover selvfølgelig også står på mål for fagmålene for idrætsfaget.

En træner fra AGF er med i en ESAA Kids-time hos en 3. klasse.

Sport og skole – to verdener med en masse til fælles

Rundhøjskolen trækker på ESAA og lokale idrætsforeningers trænere i forhold til ESAA Kids. Hvad får ESAA den anden vej?

Af Morten Rørbæk Brøndum

“Fordi ESAA arbejder med talentudvikling, regner mange måske også med, at vi har planlagt ESAA Kids sammen med Rundhøjskolen for at skabe en rugekasse for talenter,” siger Ole Keldorf, sportslig ansvarlig i ESAA (Elite Sport Akademi Aarhus).

“Og det vil da også være en rar sideeffekt, men vores ærinde er faktisk at bidrage til, at børnene får lagt et godt fundament for et sundt liv så tidligt som muligt. Vi ønsker at tage medansvar for samfundsudviklingen – børns bevægelsesvaner har ændret sig de senere år med deraf afledte sundhedsproblematikker. Desuden vil vi også gerne være med til at realisere det potentiale, der ligger i folkeskolereformen i forhold til åben skole og bevægelse – og ikke mindst holde fast i foreningsdanmark.”

Modsætninger mødes

Ulla Kolding, koordinator i ESAA, supplerer: “Ja, og så mener vi jo og-

så, at sports- og foreningsverdenen bidrager med noget, som skolen ikke kan alene. Sport er sport, og skole er skole, men vi mikser det jo i samarbejdet mellem ESAA, idrætsforeningerne og Rundhøjskolen, og der opstår altid noget spændende, når modsætninger mødes.”

En skoledag er ofte kendetegnet ved *struktur* og *gruppe*, mener Ole Keldorf: “En sportsaktivitet i fritiden er ofte kendetegnet ved mere *fleksibilitet* og *individ*. Der er fordele og ulemper ved begge dele i deres rendyrkede form, men vi prøver at finde fællesmængden og synergiene. Desuden kan børnene via de træningsforløb, som foreningstrænere er med til at tilrettelægge, også lære filosofien om, at hvis man skal være god til noget, så øver eller træner man – uanset om det er driblinger eller regnestykker.”

Hold fast i jeres kulturforandring

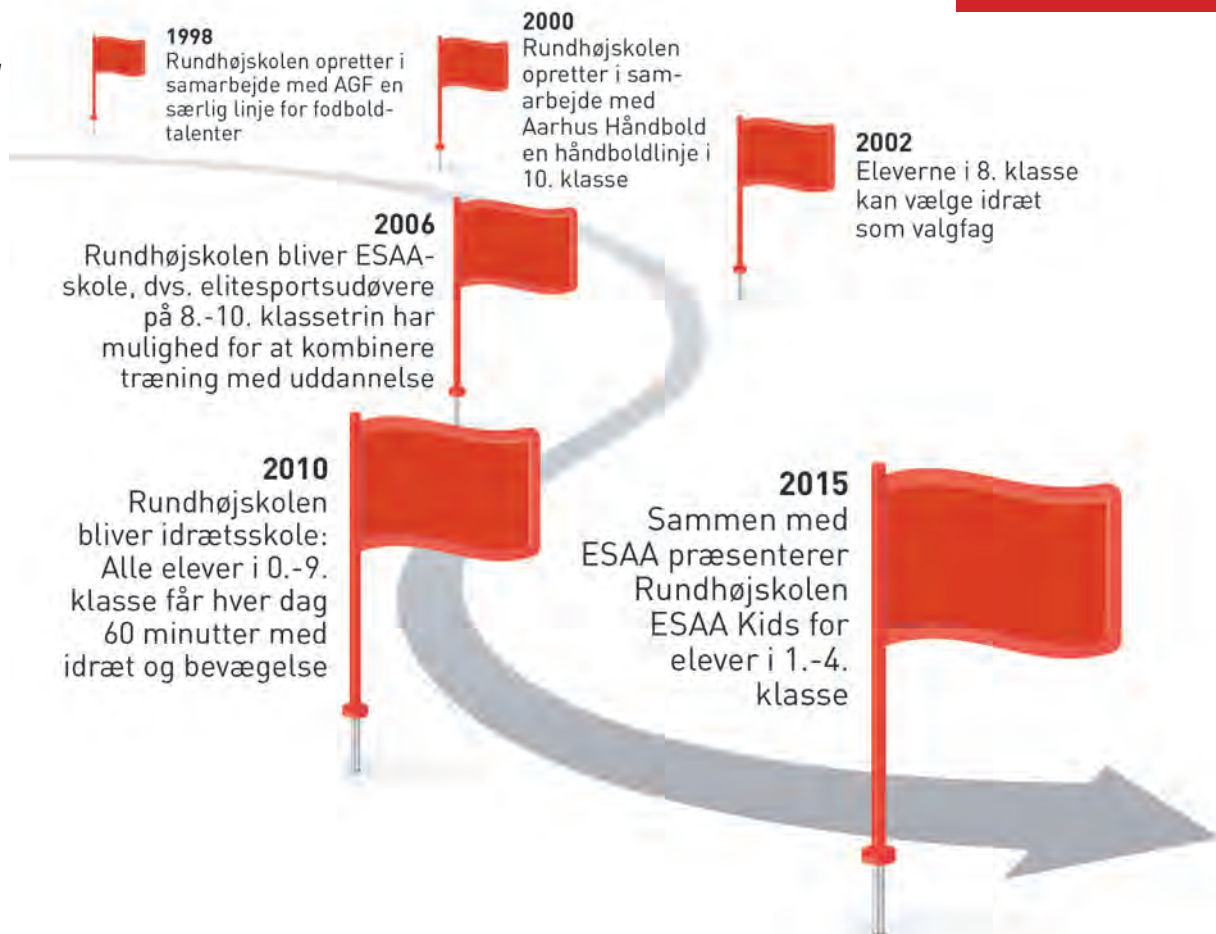
Ole Keldorf og Ulla Kolding sætter stor pris på samarbejdet med Rundhøjskolen og direkte adspurgt, om hvad de

mener, skolen bør fokusere på i videreudviklingen af idrætsskolen, svarer de:

“Fortsæt den kulturforandring, I er i gang med på skolen. Vær vedholdende – tænk for eksempel på diamanten, som jo bare er et stykke kul, der har været vedvarende og under pres. Bevægelse *skal* være en del af hverdagen for *alle* på Rundhøjskolen – såvel børn, lærere, pædagoger, ledelse som administrativt personale og pedeller – så står I stærkest. I skal fortsætte med at insistere på bevægelse, lige så meget som I insisterer på, at børnene skal læse og regne, for bevægelse er et stærkt læringredskab – både mentalt og fysisk,” siger Ole Keldorf.

“Ja, og så hold fast i trivselssynspunktet. Rundhøjskolens idrætsskole er jo ikke et elitært projekt, fordi I fra starten har meldt ud, at det handler om finde glæden ved idræt. Det er et stærkt signal,” supplerer Ulla Kolding.

*Ulla Kolding,
koordinator, og
Ole Keldorf,
koordinator
og sportslig
ansvarlig hos
ESAA.*

Som ESAA-skole har Rundhøjskolen rigtig mange dygtige og lovende idrætsudøvere i klasserne. For eksempel disse ESAA-piger i 8. klasse, som i foråret vandt det uofficielle EM for klubhold med Aabyhøj Basketball. Pigerne vandt med andre ord EGBL-turneringen for 16 af de bedste hold i Nord-europa/Baltikum/Rusland. Finalen fandt sted i Polen, hvor Aabyhøj Basketball vandt 49-46 over BS Riga. På billedet ses Malene (som blev udnævnt til hele turneringens MVP (Most Valuable Player), Camilla (som modtog finalens fighterpokal), Sara, Lucia og Frederikke. Holdkammeraterne Andrea (som kom på finalestævnets All Star-hold) og Isabel havde ikke mulighed for at være med på billedet.

LUKNINGS

To gange har Rundhøjskolen oplevet at være indstillet til lukning. Begge gange blev den reddet på målstregen – begge gange særligt takket være massive indsatser fra elever, forældre og medarbejdere.

Af Morten Rørbæk Brøndum

Det vil være sært i et 50 års-jubilæumsnummer ikke også at omtale de to lukningstrusler, Rundhøjskolen har overlevet.

Første gang var i 1991, da Rundhøjskolen var blandt fem skoler, som skoleforvaltningen havde i kikkerten, mens den hvæssede sparekniven. Ud over Rundhøjskolen oplevede Møllevangskolen, Lisbjergskolen, Elev Skole og Ajstrup Skole faldende elevtal og lav udnyttelsesgrad. For eksempel var elevtallet på Rundhøjskolen faldet fra 724 i 1970 til 375 i 1989.

I sidste ende var det kun Ajstrup Skole, der måtte lade livet – de øvrige skoler klarede skærene.

Daværende skolebestyrelsesformand Inge Daugaard skrev i jubilæumskriftet ved skolens 25 års jubilæum i 1996: "Det var en hård kamp, men takket være en fantastisk opbakning og mange hjælpende hænder fra forældreskaren lykkedes det at lade "Rundhøjskolen længe leve"".

Forældreopbakningen kom atter stærkt til udtryk, da Rundhøjskolen igen i 2012 var lukningstruet. Et halvt års opslidende armlægning med det

flertal i byrådet, som i besparelsernes navn pegede på Rundhøjskolen som lukningsegnet, endte til skolens fordel: Tre stormøder, motionsløb om rådhuset, demonstrationer, avisannoncer, utrolig mange læserbreve, hørings-svar fra medarbejdere, forældre, organisationer og andre, der fandt det "helt forkert at lukke Rundhøjskolen", var blandt de mange tiltag, der kort før byrådet skulle træffe den endelige beslutning, fik det politiske flertal på andre tanker.

TRUSLER

Til venstre ses en plakat fra 1991 med skolens kampslogan "Rundhøjskolen længe leve" – og et foto fra lærerværelset, hvor elever, forældre og lærere jubler over, at skolen er reddet fra lukning.

På billederne til højre ses elever i et motionsløb rundt om rådhuset og forældre med banner og t-shirts påtrykt 2012-sloganet "Det er helt forkert at lukke Rundhøjskolen". Løb og demonstrationer var – ud over blandt andet underskriftsindsamling, høringsvar, stormøder og avisannoncer, blandt de mange tiltag, der var med til at sikre skolens overlevelse.

Forældreopbakningen har altid været enorm

Lige siden Rundhøjskolens start har forældrene taget aktivt del i skolens liv. For eksempel har skolen haft sin helt egen Forældre- og Lærerforening (FOLF) siden 25. marts 1965 – lidt mere end et halvt efter år efter skolen blev taget i brug. Foreningen har lige siden virket for et godt og levende samarbejde mellem skole og hjem.

Skolens første skoleinspektør Peter Pedersen (P.P.) skriver i jubilæumsskriftet ved skolens 25 års jubilæum i 1991: “Vi fik hurtigt stablet en Forældre- og Lærerforening på benene, og ideerne og visionerne manglede ikke. Foreningen lavede sammensangs- og foredragsaftener i hobetal og var meget aktiv ved vore Lucia- og forårsfester, der samlede alle i gymnastiksalen og senere hallen. Der blev stillet boder op, hvorfra der blev solgt kaffe, kager og tusindvis af stykker smørrebrød, som var smurt af flittige hænder i skolekøkkenet.”

P.P. tilføjer, at det bedste ved det hele var, at ideerne fængede – og holdt sig, selv efter at den første begejstringsrus havde lagt sig.

Forældresamarbejdet var så stærkt, at da der blev lavet lov om, at skolerne kunne oprette et skolenævn (forløber for skolebestyrelsen), hvis man ønskede det, takkede Rundhøjskolen pænt nej. “Vi havde jo nok i Forældre- og Lærerforeningen!” skriver P.P. i førortalt jubilæumsskrift. Nogle år senere blev skolerne i øvrigt påbudt

at indføre skolenævn, og der var det ikke svært at finde frivillige kræfter. Det første nævn bestod således af en sopran, to alter og en tenor fra Forældre- og Lærerkoret.

I dag er der i byens og områdets klubber, foreninger og organisationer masser af aktivitetstilbud for elever og forældre, og FOLF's katalog af tilbud favner ikke længere gymnastikhold, skakhold og snedkerhold for bare at nævne nogle af de mange tidligere tiltag. Men de årlige bankoaftener for hele familien og fodboldturneringen for elever består endnu og trækker fortsat rigtig mange til.

Stemningsbilleder fra Forældre- og Lærerforeningens (FOLF) bankoaften i november 2015 og fodboldturnering i januar 2016

76.771,00 kroner

Så meget samlede Rundhøjskolens elever ind, da de midt i marts deltog i Team Rynkeby Skoleløbet. Løbet kombinerer det klassiske motionsløb med en indsamling til børn med kræft.

”Hver enkelt elev havde inden løbet indgået sponsoraftaler med forældre, bedsteforældre, venner og så videre om en donation pr. løbet runde,” fortæller Thomas Møller, en af vores idrætslærere.

Hvis en elev eksempelvis havde aftalt med sin mor, at hun skulle give to kroner pr. runde, og eleven løb fem runder, skulle moren således donere ti kroner.

”Vi gjorde meget ud af at fortælle eleverne, at det ikke var en indbyrdes

konkurrence mellem eleverne om at samle flest penge ind. For os handlede det om at vise eleverne, at de i fællesskab med tusindvis af andre skoleelever fra hele landet kan være med til at gøre en forskel for børn med kræft og deres familier.”

Løbet fandt sted på skolen og i skolens område, og skolen deltog med cirka 400 elever.

Kampen mod børnekræft havde støtte fra mere end 107.000 skoleelever. Team Rynkeby Skoleløbet blev afviklet på 336 skoler i Danmark og Sverige. Alle indsamlede midler i Danmark går ubeskåret til Børnecancerfonden.

Pengeuge – for at hjælpe på de unges økonomiske forståelse

Rundhøjskolen var vært, da den landsdækkende kampagne for at lære unge om privatøkonomi, Pengeuge 2016, blev skudt i gang en mandag i marts. Alle vores elever i 7.-10. klasse var samlet i hallen, hvor blandt andre Børn og Unge-rådmænd Bünyamin Simsek holdt åbningstale.

I løbet af ugen fik eleverne besøg af en bankrådgiver, som underviste i et særligt udviklet undervisningsmateriale med særligt fokus på digital sikkerhed, blandt andet hvordan unge undgår såkaldt phishing og ondsindet software.

Pengeugen er et tiltag iværksat af landets matematiklærere og Finansrådet for at hjælpe på de unges økonomiske forståelse. Den kniber det nemlig med, viser en undersøgelse, som Finansrådet foretog forud for Pengeugen. En ud af seks danskere mellem 15-24 år (16,4 procent) svarede således forkert på spørgsmålet 'Hvad betyder rente' ud fra tre givne svarmuligheder.

SIDSTE SKOLELEDAG

Herover: 9. klasserne havde til deres show i hallen planlagt en konkurrence for nogle af lærerne. Her kæmper Helge Sørensen med at få en blyant, der dingler i en snor, styret ned i en flaskeåbning. Herunder: Afgangseleverne delte priser ud til højre og venstre. Bertram i den orange trøje fik for eksempel prisen for Årets Cutie – til hans egen store benovelse.

Herover: Før showet i hallen blev der kastet karameller i klasserne og på gangene, og efter showet blev de sidste store poser med karameller tømt ud over de håbefulde, yngre skolekammerater i skolegården. Herunder: Sidste skoledag-arrangementet sluttede med den traditionelle fodboldkamp: lærerne mod eleverne. Eleverne tabte samlet set 5-1, men mon ikke det blev hurtigt glemt, da de først landede i Botanisk Have til den store sidste skoledag-fest.

KALENDER

Første skoledag efter sommerferien	onsdag den 10. august
Forældremorgenkaffe	fredag den 12. august
Skolebestyrelsesmøde	onsdag den 24. august
Forældremorgenkaffe	fredag den 2. september
Skolebestyrelsesmøde	torsdag den 8. september
Idrætsfest	fredag den 9. september
Skolefotografering	mandag den 3. t.o.m. onsdag den 5. oktober
Skolebestyrelsesmøde	onsdag den 5. oktober
Forældremorgenkaffe	fredag den 7. oktober
Skolernes motionsdag	fredag den 14. oktober
Efterårsferie	lørdag den 15. t.o.m. søndag den 23. oktober
Infomøde for kommende 0. kl.	torsdag den 27. oktober
Jubilæumsfest	fredag den 28. oktober
Forældremorgenkaffe	fredag den 4. november
Skolebestyrelsesmøde	onsdag den 16. november
FOLF-banko for hele familien	torsdag den 17. november
Forældremorgenkaffe	fredag den 2. december
Skolebestyrelsesmøde	onsdag den 7. december
Luciafest	torsdag den 8. december
Juleferie	torsdag den 22. december t.o.m. søndag den 1. januar

